

Veto

Studentenweekblad van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie

nummer 1
dinsdag 16 augustus 1994

Geduperde fiets

(foto Thomas Lambert)

'Velo' wil werken aan een andere mobiliteit Ekologisch en goedkoop op de fiets

Op 6 juni 1994 werd de vzw Velo boven de doopvont gehouden. Het samenwerkingsverband van studenten, universiteit, ACW en stad Leuven rond het nieuwe fietsenkollektief ging daarmee officieel van start. Langs de ene kant wil Velo ekologische oplossingen aanreiken voor de mobiliteitskrisis die Leuven al geruime tijd teistert. Anderzijds wordt Velo ook uitgebouwd als een tewerkstellingsproject voor kansarme jongeren. Voor het eerste luik zorgen de studenten, de tewerkstelling wordt vooral gecoördineerd door het ACW.

Via het fietsenkollektief kunnen de studenten — mits betaling van een waarborg en een kleine huursom die nog bepaald moet worden — een fiets in bruikleen krijgen. Deze fietsen zijn tweedehandsfietsen, die voornamelijk door de stad Leuven ter beschikking gesteld worden. In plaats

van de fietsenverkoop die de politie van Leuven een aantal keer per jaar organiseerde, worden de gevonden fietsen voortaan doorgestuurd naar Velo. Op termijn hoort Velo enkele duizenden huurfietsen in omloop te brengen. Doelgroep van Velo zijn de eerste plaats de vijftiengtienduizend Leuvense studenten. Vanaf januari — wanneer de eerste fietsen zullen uitgeleend worden — zullen die op een goedkope manier over een huurfiets kunnen beschikken. Op die manier kan een student al snel heel wat geld besparen: van veel studenten worden immers tijdens hun studieperiode meer fietsen gestolen dan ze op één hand kunnen tellen. Het project heeft op die manier ook onmiskenbaar een sociale functie en kan daarom moeiteloos ingepast worden in de rest van de sociale sector aan de KU Leuven, waartoe bijvoorbeeld Alma, de peda's, Acco en de sociale dienst behoren.

Vlucht

Het fietsenkollektief is gevestigd onder Alma 2, op de kampus Sociale Wetenschappen. Momenteel zijn een aantal jongeren en vrijwilligers bezig de lokalen in orde te brengen en het fietsatelier in te richten, zodat binnenkort kan gewerkt worden aan het klaarstomen van het eerste contingent fietsen. De jongeren die in het project tewerkgesteld worden, zijn ofkomstig uit het deeltijds onderwijs (15-18 jaar) of zijn langdurig werkloze jongeren (18-25 jaar).

Velo past in het kader van een radicale nieuwe aanpak van de fietsendiefstalproblematiek. Fietsendiefstallen en het fietsvandalisme vormen overall een maatschappelijk probleem. Deze vorm van criminaliteit is in Leuven weliswaar niet nieuw, maar neemt de laatste jaren wel onrustwekkende proporties aan. Wanneer een fiets gestolen wordt, betekent

dit een aanzienlijk financieel verlies. Wanneer dit meerdere malen per jaar gebeurt, is voor de geduperde student de stap klein om zelf een fiets te stelen. Op die manier is de vicieuze cirkel van fietsendiefstallen gesloten. Aangezien Velo fietsen verhuurt en herstelt, kan dit fietsenkollektief die cirkel doorbreken. Wanneer een student met een huurfiets van Velo het slachtoffer wordt van een fietsendiefstal, kan hij zelfs een andere huurfiets krijgen.

Herstel

Velo gaat echter nog een stuk verder in zijn zoektocht naar oplossingen voor de mobiliteitskrisis. Onder impuls van de studenten — die in Velo vertegenwoordigd zijn via Sociale Raad en Milieuraad — wordt er immers vervolgd op pag. 10

Overschot op de Leuvense kamermarkt De wraak van de huurder

Ben je langer dan voorzien blijven hangen aan de Costa Brava of in de Praagse kroegen, en nog niet aan de vermoedende zoektocht naar een kot voor volgend jaar begonnen? Absoluut geen reden tot paniek. Er is een serieus overschot op de Leuvense kotenmarkt, zodat je nu nog flink wat keuze hebt, én je zo je eisen kan stellen aan de verhuurder.

Vorige week sprongen de Vlaamse media plots en masse op de vaststelling van de Huisvestingsdienst van de KU Leuven dat er momenteel nog zo'n 1500 kamers en studio's leegstaan in Leuven. De normale journalistieke schema's en routine zijn niet aangepast aan vakantieperiodes — Bavo spreekt dan van "een nieuwsarme dag" — en de media maken in die maanden soms gekke sprongen. Het huidige kameroverschot is in feite geen groot nieuws, was eigenlijk nogal voorspelbaar. Maar daarom is het voor de huurders natuurlijk niet minder meegenomen.

Wat er momenteel aan de hand is, is gewoon het gevolg van een normale cyclische beweging. Een drietal jaren geleden was er in Leuven nog sprake van een kamertekort. Logischerwijze ging er toen bij veel eigenaars een lichte branden en ze begonnen ijverig kamers bij te bouwen en nieuwe blokken neer te poten. Ook de universiteit zelf nam eindelijk — nadat daar vele jaren was op aangedrongen door studenten en vanuit de sociale sector — haar verantwoordelijkheid op en breidde haar kameraanbod uit. Tegelijk was er op de privémarkt een "boom" van studio's en luksekamers, die de prijzen mee de hoogte hielpen injagen. Tussen 1989 en 1991 steeg de gemiddelde huurprijs met 15%.

Deksels

In de zomer van 1993 kregen heel wat eigenaars het deksel op de neus. Het aantal studenten aan de KU Leuven stagneerde en het aantal kotstu-

denten daalde lichtjes (van 79 naar 75% van het totaal aantal studenten). Plots was er een overaanbod aan kamers en studio's. Een jaar geleden stonden op dit moment nog zo'n 1000 kamers te huur, waarvan ongeveer de helft het hele jaar leeg bleef staan. Nu zou er dus, aldus Jos De Winter van de Huisvestingsdienst, nog een overschot van zo'n 1500 zijn. Het zou niet per se gaan om kwalitatief minderwaardige kamers, maar eerder om een gevarieerd aanbod uit alle types en klassen van koten.

Voor een "natuurlijke selectie", waarbij de slechtste kamers van de markt verdwijnen, is het nog wat te vroeg. Daarvoor moet het overschot zich nog wat langer doorzetten. Volgens De Winter is daar wel alle kans toe: "Ik zit hier nu toch al een hele tijd, en uit mijn ervaring kan ik concluderen dat er een cyclische beweging bestaat van zo'n zestal jaar. Nu zitten we in een periode van overschot, die zich volgend jaar zeker nog zal verderzetten. Binnen een aantal jaren kan er echter weer schaarste optreden."

Prijzjes

Wat de gemiddelde huurprijs van de kamers betreft, moet eigenlijk dezelfde redenering gemaakt worden: het is pas op langere termijn dat een overschot tot een prijsdaling kan leiden. De dalende prijzen waar de media vorige week over berichtten, gelden in feite alleen voor die 1500 kamers die nu nog leeg staan, niet voor de grote massa van meer dan twintig-

vervolg op pag. 3

BINNENIN

Loko p.4 tot 8
Toen de parlementaire onderzoekskommissie onder leiding van de libertijnse JP haar licht op de Leuvense Kringorganisatie liet schijnen, ontdekten ze een zesarmige oktopus. Met gevaar voor lijf en leden doken ze in de poel des verders. In de krochten van de onderwereld werden verborgen banden blootgelegd. Operatie Schone Handen, nul Loko ontmaskerd.

Shrink p.9
De netto akuele waarde van een fakbar blijkt pas wanneer ze er niet meer staat. De overrijpe student JP pikte nog snel een steen mee van de afgebroken Shrink. "Die is me meer waard dan een stuk van de Berlijnse muur", riep JP en hij wierp een ruit van de Alma in. Over brokken maken en ze weer aan elkaar lijmen.

Pukkelpop p.10
Het alternatieve popfestival is de jeugdpuistjes ontgroeid, riep JP onthutst op zijn exkamen demagogie. Foute diagnose, grijnse professor X en hij besloot de student aan een gastro-intestinaal onderzoek te onderwerpen. Na nog een elektromyografie en enkele onschuldige stomatologische tests, bekende de student: Pukkelpop komt naar Leuven.

REDAKTIONEELE

Het krantje dat je momenteel in je handen hebt, is je misschien (als nieuwe Leuvense student, al dan niet eerstejaars) volslagen onbekend. Mogen wij even voorstellen. Veto, het blad van de Leuvense studentenbeweging. Na dit introductienummer gaan wij even 'retraiten', maar vanaf 27 september mag je iedere week — behalve tijdens de vakanties en tijdens de examenperiodes — een behoorlijke brok Leuvense studententaliteit en meer van ons verwachten.

De uitgangspunten van Veto zijn onlosmakelijk verbonden met de principes van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko), waarvan wij één van de gedingen zijn. Kernwoord daarbij is democratisering, in eerste instantie van het onderwijs, maar in bredere zin ook van de gehele maatschappij. Aan dat emancipatorische streven wordt praktisch vorm gegeven door een werking die over en vijftal jaren is verdeeld: Kringraad, Sociale Raad, Kultuurraad, Sportraad en de International Students Organisation (Iso). Die vanaf dit jaar onder de nogal knetterige naam Portulaca door het leven zal gaan (over de raden lees je elders in dit nummer meer).

In het najaar van 1974 publiceerde de toenmalige Algemere Studentenraad (ASR) — de voorloper van Loko — de eerste editie van Veto. Van een erg aktiegericht medium groeide Veto door de jaren heen uit tot een volwaardig journalistiek medium. Dat het blad gaandeweg ook een grotere redaktionele onafhankelijkheid verwierf, vloekt logisch uit die eerste evolutie voort.

In de eerste plaats bericht Veto vanzelfsprekend over de werking van de raden en over actuele problemen in de respectievelijke aktieterrinen daarvan. Het aksent ligt daarbij op onderwijs- en (daarmee verbonden) sociale problematieken. Als blad van en voor studenten tracht Veto daarnaast ook de vinger op de pols van de universitaire gemeenschap te houden. Zo kan je in Veto artikels lezen over bijvoorbeeld aktiviteiten van de fakulteitsverenigingen, maar ook het reilen en zellen binnen de 'hogere' echelons van onze unief wensen we op de voet te volgen.

Aangezien de universiteit ingebed is in een stad, besteden wij ook de nodige aandacht aan gebeurtenissen in de stad Leuven. Tenslotte laten wij niet na bredere maatschappelijke thema's op tijd en stond te 'tackelen', wat in feite een logisch

verlangstuk is van de doedstellingen van Loko, en bovendien gewoon de moeite.

Bij al die verschillende onderwerpen is het principe steeds een onafhankelijke en kritische berichtgeving. Dat heeft iets te maken met de functie van de pers, die nogal bombastisch als 'aanzakhand van de demokratie' wordt omschreven. Democratie veronderstelt openheid van beleid, wat dan weer een recht of informatie impliciert. Veto tracht op beschiedene wijze die waakhondfunctie in de universitaire gemeenschap te vervullen. De manier waarop wij daarbij regelmatig onder vuur komen te liggen, lijkt er in elk geval op te wijzen dat wij er of en toe in slagen neddige informatie openbaar te maken. Het is typerend dat argumenten van de tegenstanders zich in zulke gevallen veelal toespitsen op termen als "niet representatief", "negativisme", of een frase als "want wisten die kinderen daar nu van?". Feitelijkie fouten worden echter meestal niet aangehaald. Verru van ons om te bezeren dat wij nooit fouten maken — of dat wij bij gelegenheid niet te negatief zijn —, maar dergelijke voorvallen zijn voor Veto het beste bewijs dat een kritisch blad aan deze universiteit nog steeds zin heeft. Veel leesplezier.

Sociale sektor nu ook in het Hobu

Onenigheid tussen Leuvense hogescholen blijft hinderpaal

Het veelbesproken Hobu-dekreet — met het luik over de sociale voorzieningen — is er dan toch gekomen. De hogescholen in het Leuvense stapten op 23 maart nog op in een betoging waarin sociale voorzieningen voor het Hobu werden geëist. Na wat politiek geklungel en een aantal flaters die van zeer weinig dossierkennis getuigden, gaf uiteindelijk ook de VLD haar stem aan het dekreet.

De Vlaamse gemeenschap betoelaagt vanaf dit academiejaar dus ook de sociale voorzieningen voor hogeschoolstudenten. Daartoe richt elke hogeschool een vzw op die de toelagen van de Vlaamse Gemeenschap int. Deze vzw's kunnen participeren in een regionaal netwerk. In tegenstelling tot eerdere ontwerpversies van het dekreet, worden er dus geen fusies tussen hogescholen opgelegd.

In Leuven is men onderzussen al ruim twee jaar bezig met het uitwerken van een regionaal netwerk. Omdat de eerste versies van het dekreet deden vermoeden dat er een structurele fusie zou moeten komen tussen de negen hogescholen in het Leuvense, gingen vertegenwoordigers van deze scholen rond de tafel zitten. Ook de KU Leuven werd, via Studentenverzoeken, bij de onderhandelingen betrokken. Er werd uiteindelijk een raamakkoord gesloten, dat evenwel niet uitgevoerd kon worden, omdat de definitieve invoering van een sociale sektor voor het Hobu werd uitgesteld.

De gesprekken gingen echter verder, maar nu zonder het Lemmensinstituut, Groep T en de Provinciale Normalschool. De zes resterende scholen vormden samen Lens, het Leuvense Netwerk Sociale Voorzinnen-

gen. Lens onderhandelde ook verder met de KU Leuven. Zo heeft de universiteit een pakket met sociale voorzieningen (waaronder voeding, psycho-sociale begeleiding, medische hulp, sociale dienst en studiebegeleiding) aangeboden aan de hogescholen in de buurt van Leuven.

Roept

De KU Leuven vraagt voor het geheel van deze diensten 2500 frank per Hobu-student. Op dit ogenblik ma-

ken de Hobu-studenten nog gratis gebruik van een deel van de sociale voorzieningen van de universiteit. Vermits de hogescholen tot nu toe geen geld kregen voor sociale voorzieningen kon de universiteit moeilijk die onbestaande gelden opeisen. Nu de hogescholen ook geld (3000 frank per Hobu-student, jaarlijks geïndexseerd) krijgen, is het logisch dat ze wel bijdragen.

Indien een hogeschool niet ingaat op het voorstel van de KU Leuven kan de hogeschool in kwestie zelf voorzieningen opzetten, eventueel in samenwerking met andere hogescholen. De studenten van deze school kunnen dan geen gebruik meer maken van de sociale sektor van de KU Leuven aan dezelfde tarieven als andere studenten.

Dit laatste scenario is niet onrealistisch. Vooral Groep T zou naar verwachting niet erg geneigd zijn haar pas-

L E Z E R S B R I E V E N

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redactiesekretariaat in de Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ±1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

verworven middelen zomaar goedschiks af te staan. Zo zou deze hogeschool ook de — privaat uitgebete — kafetaria naast Groep T kunnen betoelagen. Groep T verhinderde vorig jaar dat Alma diezelfde kafetaria overnam, alhoewel Alma dezelfde maaltijden een heel stuk goedkoper kon aanbieden. Indien Groep T de kafetaria zou subsidiëren, zouden de prijzen daar weliswaar dalen, maar groep T-studenten zouden wel een supplement van 82 frank moeten betalen in de Alma-vestigingen.

Uit meerdere goed ingelichte bronnen hebben we echter vernomen dat de onwil van groep T om in het net-

werk te stappen, te wijten zou zijn aan de koppigheid van één enkele persoon — namelijk directeur Johan De Graeve, die op diktatoriale wijze elke vorm van samenwerking met Lens zou afwijzen. Een samenwerking met andere hogescholen kan niet anders dan leerrijk zijn, en door een overeenkomst met de unief uit te sluiten, wordt de mogelijkheid verken om gebruik te maken van de jarenlange ervaring van de kwalitatief hoogstaande universiteitsdiensten.

Indien Groep T haar eigen sociale voorzieningen zou opzetten, getuigt dit niet meteen van een visie die kadert in een bredere context van solidariteit, en daar is het bij sociale voorzieningen toch nog steeds om te doen. Wanneer de directie en de studenten van Groep T blind het standpunt van hun directeur zouden volgen, komen ze in het Leuvense geïsoleerd te staan.

De hogeschoolstudenten hebben in deze materie trouwens redelijk wat in de pap te brokken. In het beheersorgaan van de vzw die de middelen beheert, moet er dikteeraal een paritaire vertegenwoordiging zijn van vertegenwoordigers aangeduid door de hogeschoolbesturen en van democratisch verkozen studenten. Sociale Raad van de KU Leuven-studenten blijft in elk geval contact houden met de studenten van alle hogescholen, en is een sterk voorstander van een netwerk met alle hogescholen erin.

Tijl Vanbrabant
Johan Vos

Wegwerprock. Ze zijn er wel erg jong bij, de mensen van Jong Genoeg! Tijdens het Leuvense Marktrockfestival trok de nieuwe geleiding van groen jongerennetwerk Genoeg getooid in vuilnis de straat op, om de festivalgangers te confronteren met de schade die alle wegwerpbekertjes, gadgets en reclamefolders aanrichten aan het leefmilieu. Jong Genoeg wil de jonge Leuvenaars aanspreken die op een creatieve, opbouwende manier willen werken aan een gezonde samenleving.

Eén van de prioriteiten van Jong Genoeg is een leefbare stad, en die komt volgens de groene jongeren door een massaal opgezet commercieel festival in een sterk gekoncentreerd stadscentrum in het gedrang. "De organisatoren laten de binnenstad platton voor hun eigen prestige. Met de inwoners van Leuven wordt helemaal geen rekening gehouden." Jong Genoeg bood op Marktrock vegetarische hapjes en kruidentee aan, als alternatief voor multinational-producten met wegwerppackaging. Hiemeer willen ze iedereen ervan bewust maken dat alle verwoede pogingen om de afvalberg te verminderen door gescheiden huisvuilophaling en recycling weinig effect hebben zolang wij niet op een andere manier gaan consumeren.

(pvr)
(foto Karel Deweerdt)

Ook subsidies sociale voorzieningen KU Leuven wijzigen.

Vanaf dit academiejaar worden de subsidies van de Vlaamse gemeenschap voor de sociale voorzieningen van de uniefs op een andere wijze berekend. Vanaf 1987 kregen de universiteiten een bedrag van 9000 fr per student voor de eerste 5000 studenten en een bedrag van 6000 fr per student boven de 5000. Deze bedragen werden jaarlijks geïndexseerd. De KU Leuven kreeg door deze regeling 172 miljoen fr subsidies voor het jaar 1994. Vanaf 1995 zal elke universiteit nog steeds meer middelen krijgen wanneer haar studenten-aantal stijgt, maar per bijkomende student tegenover het jaar voordien wordt er nu een konstant bedrag bijgeteld. Dit bedrag werd vastgelegd op 9544 fr. Bovendien wordt er jaarlijks een indexering op toegepast, die zowel rekening houdt met de stijging van de loonkosten als met de stijging van de consumptieprijs.

De KU Leuven kreeg dit jaar per bijkomende student slechts 5850 fr — 5000 fr geïndexseerd vanaf 1988 —, en doet dus een goede zaak wanneer er studenten bijkomen. Anderzijds verloor Leuven vorig jaar ook slechts 5850 fr per mindere student, waar dit in de nieuwe regeling ook 9544 fr. zal bedragen.

Voor kleine universiteiten geldt het omgekeerde: hun situatie wordt minder positief wanneer zij er studenten bijkrijgen, maar het verlies per weggaande student wordt ook kleiner. Het lijkt er dus op dat grote universiteiten worden aangemoedigd om studenten aan te trekken, terwijl dit voor kleine universiteiten net minder aantrekkelijk wordt.

(tv)
(jv)

Grand Café La Royale

Martelarenplein 6 — 3000 Leuven

tegenover het station

elke dag open van 7.30 tot 24.00
weekend 10.00 tot 24.00

ontbijt — kleine maaltijden — dranken — pannenkoeken enz.

Elke dag diverse (inter)nationale kranten en tijdschriften

Veto
Meiersstraat 5
3000 Leuven
☎ 016/22.44.38
☎ 016/22.04.66

Kolofon

Jaargang 21
nr. 1
16 augustus 1994

Verantwoordelijke uitgever:
Peter Van Rompaey,
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
Hoofdredakteur: **Kris Jacobs**
Redactiesekretaris: **Peter Van Rompaey**
Redactie: **Karel De Weerd**
Doka: Karel De Weerd, Thomas Lambert, Mashuqr Rahman, Rob Stevens
Tekeningen: **Kristof Braekeleire**
Layout en vormgeving: **Marlies Algoet, Tom Dams, Karen De Pooter, Karel De Weerd, Kris Jacobs, Tijl Vanbrabant, Peter Van Rompaey**
Dtp: **Filip De Keukeleere, Hans Vandabeele**
Medewerkers: **Marlies Algoet, Tom Dams, Koert Debeuf, Pieter De Gryse, Filip De Keukeleere, Karen De Pooter, Wim De Rop, Dennis Gonzalez, Joris Janssens, Patrick Staudt, Pieter Vandekerckhove, Tijl Vanbrabant, Johan Vos**
Eindredactie: **Marlies Algoet, Tom Dams en Peter Van Rompaey**

Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij **Artoos (Kampenhout)**
Oplage 9000 eksemplaren
ISSN-nummer 0773-5162

Abonnementen
Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr; buitenland: 600fr; steun vanaf 1000fr; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redactievergadering
ledere vrijdagmiddag om 15.00u, vanaf 16 september

Lichamelijke opvoeding in Kadoc Duits, Zweedser, zweetst

Dat het de schuld is van Karel de Grote dat wij onze jeugd op schoolbanken gesletten hebben, is een doorgaans bekend feit. Maar waarom werden we met de regelmaat van de klok ook weer uit die schoolbanken gejaagd en vervolgens afgejakkerd op Zweedse banken? Het antwoord op die existentiële vraag vinden we in het Kadoc. Daar loopt momenteel een tentoonstelling 'Voor lichaam en geest', over de geschiedenis van de houding van de katholieken en van de katholieke zuil tegenover lichamelijke opvoeding en sport. Een houding die niet altijd even welwillend was, en die in de loop der jaren nogal veranderde, zo blijkt.

Het Kadoc, Katholiek Dokumentatie- en Onderzoekscenrum, werd in 1976 opgericht en houdt zich sindsdien bezig met het inventariseren en onderzoeken van wat het zelf omschrijft als het 'katholieke leven in Vlaanderen vroeger en nu in al zijn facetten'. De resultaten van dat onderzoek worden regelmatig bekendgemaakt via publicaties, die soms begeleid worden door een tentoonstelling. Dat is ook nu weer het geval. Uit een uitgebreid wetenschappelijk werk over de geschiedenis van de katholieke lichamelijke opvoeding en sport worden enkele aspecten gelicht, die geïllustreerd worden in de kleine overzichtstentoonstelling 'Voor lichaam en geest'.

In 1892 werd de Belgische Katholieke Turnbond opgericht, op dat moment nog de 'Nationales Bond der Katholieke Turn- en Wapenmaatschappijen van België' genoemd - het militaristische werd in deze naam nog sterk beklemtoond. Vooral naarmate de Eerste Wereldoorlog nadere, groeide het nationalisme binnen de veelal door gepensioneerde militairen geleide turnbonden. Pas na de Tweede Wereldoorlog zou het turnen wegevoeren van het militaire en ideologische en zo het eigenlijke sportieve op de voorgrond komen.

Militaristisch

Ondertussen was de turnwereld in België al sterk verzuild geraakt. Naast de katholieke bestonden er ook een neutrale en een socialistische turnbond. Hoewel er niet zo iets bestaaf als een grondopvoeding met een socialistisch karakter of een toestelvoeding die getuigt van godsdienstzin, vonden de respectievelijke zuilen het toch belangrijk om hun leden een eigen huis te bezorgen. Daardoor is de Belgische turnwereld tot op de dag van vandaag verdeeld in drie grote, nog steeds

los van elkaar werkende blokken. De laatste decennia werden die grote bonden ook nog eens opgesplitst in een Vlaamse en een Waalse afdeling. Het moge duidelijk zijn dat belangrijke politieke en maatschappelijke issues de structuur en de ontwikkeling van de turnorganisaties sterk beïnvloedden.

De tentoonstelling geeft ook een overzicht van de ontwikkeling van het sportonderwijs op school. Vóór de helft van de negentiende eeuw werd er absoluut niet aan lichamelijke opvoeding gedaan in schoolverband. De Duitse gymnastiek werd in de tweede helft van die eeuw binnengebracht door de Duitse emigrant Hapfel. Die propageerde een systeem met professionele gymnastiekleraren en met toestelvoedingen. Hiertegen kwam echter verzet van een andere richting binnen de Duitse gymnastiek die vond dat dergelijke 'hekstenoren' op toestellen te midden waren en meende dat gymnastiek beter gegeven werd door de gewone onderwijzer, die zijn leerlingen immers het beste kende. Deze laatste richting haalde de bovenhand.

Vanaf 1918 werd de Duitse gymnastiek echter vervangen door de Zweedse. Terwijl het Duitse systeem het ideaal van de 'sterke mens' nastreefde, wilde het Zweedse systeem bijdragen tot karaktervorming en persoonlijkheidsontwikkeling, tot het ideaalbeeld van de 'voornamelijk mens'.

Deze tendens tot Zweeds turnen was vooral in België, dat in bepaalde opzichten Zweedser dan Zweden werd, sterk voelbaar. Tegelijk steeg ook de status van het vak in de scholen. Als aanduiding daarvan werd de benaming 'gymnastiek' in veel gevallen vervangen door het om en over andere reden hoger aangeschreven 'lichamelijke opvoeding'.

Pas vanaf de late jaren '60 brak de sport door in de lessen lichamelijke opvoeding, en gingen die lessen er ongeveer uitzien zoals u ze wellicht zelf nog meegemaakt heeft.

Demokratisering

Sportbeoefening bestond nochtans al langer in Vlaanderen. Hoewel de competitieve sporten, die uit Engeland kwamen overwaaien, aanvankelijk in katholieke milieus op veel verzet stootten, brak de sportbeoefening op het einde van de negentiende eeuw toch door. Vooral het binnen de katholieke kolleges snel aan populariteit winnende voetbal speelde daarin een grote rol. De sportorganisaties waren minder verzuild dan de turnbonden, wat ook te maken had met het feit dat de demokratisering van de sport pas na de Eerste Wereldoorlog kwam, later dan de grote doorbraak van het turnen, in een periode waarin de verzuillingsstrijd en schoolstrijd al geluud waren. Kritiek op het competitieve karakter van de sportbeoefening kwam vanaf de jaren '60 vooral vanuit de jeugdbewegingen, die zich in die periode maatschappijkritisch gingen opstellen. En daarmee ging het discours rond sport alweer de veranderende tijdsgeest weerspiegelen.

De tentoonstelling 'Voor lichaam en geest' is vooral interessant omdat de makers erin geslaagd zijn verbanden te leggen tussen de 'grote' geschiedenis van Vlaanderen en de 'kleine' geschiedenis van de lichamelijke opvoeding en de sport. De in omvang vrij beperkte tentoonstelling wordt gestoffeerd met foto's en beeldmateriaal, vooral van de eerste helft van deze eeuw. In die periode vonden immers de voornaamste ontwikkelingen in het turn- en sportlandschap plaats. Het ontbreken van recenter materiaal is dan ook niet echt een gemis. Wel is het jammer dat de begeleidende informatie bij de tentoonstelling, zeker vergeleken bij het grote wetenschappelijke werk dat verricht werd, vrij summier is, en dat er geen regelmatig rondleiden en georganiseerd worden.

Tom Dams
De tentoonstelling 'Voor lichaam en geest' loopt in het Kadoc, Vlamingenstraat 39, nog tot 17 september. Toegang is gratis. Het boek 'Voor lichaam en geest', 296 blz. en geïllustreerd, met bijdragen van verschillende auteurs, kost 800 frank.

Huisvesting

vervolg van pag. 1

duizend kamers die al verhuurd zijn. De laatste weken krijgt de Huisvestingsdienst dagelijks een vijftal telefoontjes binnen van eigenaars die de huur met 200, 500 of zelfs 1000 frank naar beneden halen.

Anderzijds zijn er toch een aantal signalen die erop wijzen dat de prijzen in de toekomst wel degelijk zouden kunnen dalen. Ten eerste was er vorig jaar, voor het eerst in jaren, sprake van een stagnering van de gemiddelde huurprijs. Bovendien is er dit jaar een duidelijke daling merkbaar in de prijs van één type koten: de studio's. Hun gemiddelde maandhuur zou, aldus alweer De Winter, gezakt zijn van 14.000 naar 11.000 fr. Hierdoor komt de prijs van een studio veel dichterbij de buurt van die van de duurste kamers, de luksekoten van acht à negenduizend frank. Het ziet er naar uit dat de luksekamers hierdoor goedkoper zullen moeten worden, willen ze hun aantrekkelijkheid bewaren. Op die manier zouden ook de prijzen voor de gewone kamers op termijn kunnen gaan dalen.

Daver

Voor de huurders heeft het overschot op de kamermarkt nog andere voordelen. Het comfort in de kamers is de laatste twee jaar opvallend gestegen. Koten zonder gemeenschappelijke keuken en douche worden steeds zeldzamer. Het aantal verhuurders dat het modelhuurcontract van de Huisvestingsdienst gebruikt, stijgt. Heel wat verhuurders bellen nu nog inderhaast naar de dienst om zich in de computer aldaar te laten opnemen — de voorwaarde daartoe is precies

dat ze het modelcontract gebruiken. Dat betekent waarschijnlijk dat het aantal tien-maandencontracten opnieuw zal toenemen — hoewel De Winter op dat punt geen voorstellingen wil maken. In de marge hiervan werden deze vakantie al de mogelijkheden van de akties die Sociale Raad (de geleiding van de studentenbeweging die zich met huisvesting bezighoudt) vorig jaar voerde rond niet terugbetaalde waarborgen. Sociale Raad sleepte toen een aantal kotbaten voor de rechter die op onrechtmatige wijze waarborgen achterhielden. Het afschrikfekt hiervan is nu al duidelijk: de afgelopen maanden liepen op de Huisvestingsdienst duidelijk minder klachten dan gewoonlijk binnen over niet teruggestorte waarborgen.

Waar dit jaar helemaal géén sprake is van een overschot, is in de residenties die de KU Leuven zelf bezit en die ze verhuurt aan een prijs die afhankelijk is van het ouderlijke inkomen van de student. Vorig jaar bleef voor het eerst een opvallend groot aantal kamers in die residenties leeg staan. Dat was het gevolg van een stroeve administratie, die niet attent genoeg reageerde op het kameroverschot en er verkeerdelijk op speundeerde dat de laatste kamers ook nog wel een huurder zouden vinden. De huurders van het laatste moment koten ten echter voor de privémarkt, waar ze nog echte 'koopjes' konden doen. Op die manier gingen er een handvol miljoenen van de sociale sektor verloren. Dit jaar werd de toewijzing van kamers in de residenties gecentraliseerd. Volgens De Winter zouden alle residenties nu al ivol zitten.

De moraal van het verhaal is dus zonneklaar: wie nu nog een kamer zoekt, hoeft zich niet te haasten en mag kieskeurig zijn. Op de Huisves-

tingsdienst zijn nog een pak adressen van leegstaande kamers; wie eerst daar passeert, is er ook zeker van dat hij een huurcontract af zal sluiten

waarmee hij als huurder sterker in zijn schoenen staat.

Pieter De Gryse

WIE KAN ER MIJ DE WEG NAAR DE UNIEF WIJZEN?

Er zijn geen zekerheden meer in het leven. Het 'Vademecum voor studenten KU Leuven', dat er elk jaar opnieuw in slaagde een lelijkere voorpagina te ontwerpen dan de voorgaande editie, heeft de traditie doorbroken.

Op de cover van de recentste editie

van deze gids voor eerstejaarsstudenten zit een jonge studente op een bank te staren naar een schoolbord met daarop een aantal trefwoorden zoals 'kot', 'unief', 'eksamens' en 'kafees'. In twee delen, een handleiding en een naslaggedeelte, worden de nieuwe studenten wegwijs gemaakt in de universiteitsstad. Talrijke vragen vinden het juiste antwoord.

De nu al achtentiende editie van het Vademecum werd grondig herwerkt. De meeste hoofdstukken werden ingekort, zodat het boekje in zijn geheel 32 pagina's minder telt dan de vorige keer. Ellenlang gemoraliseer over de meest ideale studiemethoden en examenvorbereiding werd tot in zijn essentie teruggeschroefd. Daardoor telt het eerste hoofdstuk, 'Over studeren', een tiental pagina's minder dan vorig jaar. Meer informatie over examenreglement en dergelijke vinden de nieuwe studenten sowieso terug in andere publicaties van de KU Leuven, zoals het kollegerooster en de agenda.

In het tweede hoofdstuk, 'Leven in Leuven', treffen we zelfs een aantal nieuwigheden aan, waaronder informatie over telefoonaansluitingen en tarieven, een overzichtskaartje met de busverbindingen in de binnenstad en de frekwenties in Leuven van de nationale radiozenders en de lokale radiozenders.

De twee laatste hoofdstukken van de handleiding (deel 1), 'De universiteit en Studentenwerking', hebben minder ingrijpende veranderingen

ondergaan. Naar presidia toe wordt er gewerkt aan een kompaktere handleiding met allerhande praktische informatie over de kringwerking.

Het tweede gedeelte van het Vademecum is opgevoet als een naslagwerk en bestaat uit drie hoofdstukken. In een eerste hoofdstuk stellen de talrijke vrije verenigingen die in het Leuvense actief zijn zichzelf in het kort voor.

De Loden Gids, een overzicht van alle handelszaken in Leuven en Heverlee, vormt de hoofdbroek van het naslaggedeelte. In 48 rubrieken worden de handelszaken in alfabetische volgorde met adres en telefoonnummer weergegeven. Ben je op zoek naar de dichtstbijgelegen bakker, kopietek of kledingszaak, je vindt het allemaal in de Loden Gids.

Het Vademecum voor studenten KU Leuven sluit af met een alfabetische adressenlijst van allerlei organisaties, instellingen, fakulteiten, enzovoort. In tematische kadertjes worden eveneens een aantal adressen en telefoonnummers gegroepeerd. Nieuw dit jaar is een lijst van de brievenbussen en een overzicht van de telefooncellen met aanduiding of het om munttoestellen of telecardapparaten gaat. De lijst van dokters werd drastisch ingekort en gezuiverd van specialisten en pensioengerechtigde artsen. Voor het eerst werd ook een lijst van tandartsen opgenomen. Hopelijk heb je die nooit nodig!

(ps)

Het Vademecum voor studenten KU Leuven telt 288 bladzijden en is gratis voor eerstejaarsstudenten. Anderen betalen 150 frank en vinden het Vademecum vanaf november in de boekhandel.

SUPERPROMO

Ierland

(Veertiendaagse rondreis "as-you-please", incl. lijnvlucht Brussel Dublin H/T, Railpass, alle overnachtingen)

22.850,-

Polen *

(Tiendaagse culturele rondreis, incl. lijnvlucht Brussel Warschau H/T, overnachtingen in HP, transfers, GRATIS GIDS)

* Vertrekdatum 25/9

24.990,-

Lijnvluchten

LONDON	4.660	BARCELONA	8.640
GLASGOW	7.480	FIRENZE	7.980
KOPENHAGEN	8.140	BUDAPEST	9.810
HELSINKI	9.140	MADRID	8.640
WARSHAU	9.810	ISTANBUL	14.000

Wij kunnen U ook alle andere bestemmingen aanbieden. Voor meer info, contacteer ons kantoor.

SOL AMERICA

Tel 02/ 502.17.64
Fax 02/ 502.83.96

Lic A5159

advertentie

LOKO

Het mag dan al klinken als het Spaanse woord voor 'gek', in Leuven wordt met Loko heel wat anders bedoeld. Loko staat namelijk voor Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie.

Jaarlijks worden in de verschillende Leuvense fakulteiten kringverkiezingen gehouden. De studenten van alle fakulteitskringen verkiezen zo hun 'presidium', dat zal instaan voor het organiseren van onder andere feesten, culturele activiteiten en sportmanifestaties, een kursusdienst en voor vertegenwoordiging in een aantal fakulteitsorganen. Elke kring stuurt zo ook een aantal vertegenwoordigers naar het overkoepelend orgaan Loko.

Loko houdt zich gedeeltelijk bezig met dezelfde dingen als de kringen, maar dan met die zaken die niet specifiek zijn voor Germaanse, Pol & Sok of Landbouw maar die alle Leuvense studenten aanbelangen.

In de statuten van Loko lezen we dat zij zich inzet voor 'de democratisering van het onderwijs'. De Leuvense studentenbeweging verzet zich dus tegen een 'elitair onderwijs' voor de rijksten, de allerslimsten of wie dan ook. Uit recent onderzoek blijkt dat kinderen uit lagere sociale klassen of migrantenkinderen nog altijd ondervetegenwoordigd zijn aan de universiteit. Ondanks het systeem van studiebeurzen en sociale voorzieningen blijkt er dus nog heel wat werk aan de winkel. Loko vertaalt dit werk in vijf 'raden' (die dus telkens bestaan uit vertegenwoordigers van de kringen).

Kringraad zet zich in voor een goedkoop en degelijk onderwijs. Zo organiseerde deze raad bijvoorbeeld reeds acties tegen numerus clausus. Nu werkt men onder andere aan een evaluatie van

de onderwijskwaliteit van de proffen (zie ook artikel proffenevaluatie). De studenten van kringraad zetelen in de onderwijsraad en de academische raad, twee beleidsorganen van de universiteit.

Het is echter niet voldoende om iedereen vrije toegang te verlenen tot de uni-

versiteit. Wanneer de prijzen voor een kot of voor kursussen te hoog liggen, zal een groot deel van de jongeren toch nog geen universitaire studies kunnen aanvatten. *Sociale Raad* pleit daarom voor goedkope sociale voorzieningen. Lage huurprijzen, goedkope kursussen (bij

Acco) en maaltijden (zie artikel over Alma), het hoort allemaal tot de aktieradius van Sora. Onlangs zette Sociale Raad samen met de stad, de universiteit en de vakbond ook een fietsenherstel- en verhuurdienst op (zie artikel Velo).

Kultuurraad wil studenten de mogelijkheid bieden na te denken over en deel te nemen aan culturele activiteiten. Basiskursussen fotografie, dans, theater of muziek, de 100 frank-dagen, het jaarlijkse Ithaka-festival zijn slechts enkele realisaties (zie ook artikel Kultuurraad).

Sportraad organiseert jaarlijks zijn 'klassiekers'. Van Maraton tot Sport Zonder Grenzen. De nadruk ligt op sportiviteit en lage prijzen (zie ook artikel Sportraad).

Portulaca tracht het verblijf van de buitenlandse studenten in Leuven zo aangenaam mogelijk te maken. Via een aantal activiteiten, een nieuwsbrief en een ontmoetingsruimte kunnen ze elkaar en de Belgische studenten beter leren kennen (meer info in het artikel over Portulaca).

Veto is het weekblad dat u momenteel leest. Een weekblad dat onder meer kritisch verslag uitbrengt over de onderwerpen waarover de voornoemde raden zich buigen. Veto wordt gemaakt door en voor studenten en is wekelijks gratis te vinden in al de universitaire gebouwen en een aantal kafees.

De geledingen van Loko staan steeds open voor alle studenten. Wie dus wil meewerken aan een bepaald project of de algemene vergaderingen (meestal wekelijks of tweewekelijks) wil bijwonen, is dan ook altijd welkom. Kringraad, Sociale Raad en Veto bevinden zich in het Loko-gebouw in de 's Meiersstraat 5. Kultuurraad is gehuisvest boven het Stuc-kafee, Van Evenstraat 2D. Portulaca ligt naast het Stuc, Vesaliusstraat 34. Sportraad tennistoe is te bereiken op het Universitair Sportcentrum in Heverlee, Tervursevest 101.

(kdp)

The International Students Circle A Plant-Species with different colours

Beginning this academic year 1994-95, the International Student Organization of Louvain (Isol) will have a new structure and a new name, Portulaca, which is the Latin name of a plant species that flowers in various colours (red, yellow, orange, pink, and white) within a single plant. With its new name, this international student organization in the KU Leuven professes the beauty and bounty of a variety of cultures in respectful interaction.

Portulaca retains the former Isol headquarters at Home Vesalius, Vesaliusstraat 34. There, the old Isol bar has been renamed Pangaea, which is under the responsibility of Min Dewachter, who will oversee also the organization of the socio-cultural activities of Portulaca. Pangaea alludes to those far-off times when all the continents were still one mass, a common dwelling and festive space for our terrestrial forerunners. The Pangaea bar will try to provide international newspapers, telephone booths for morning calls, meeting rooms, and space for various ceremonies.

The general goals of Portulaca are twofold: the representation and defence of the interests of the foreign students in KU Leuven, and the promotion of interaction between the

foreign and Belgian students and also among the various nationalities themselves. Some of the popular activities in the past, for instance, the economical excursions to sites in Belgium and in neighbouring countries, will be continued by Portulaca. There will also be the possibility to make cheap overseas telephone calls during office hours.

Benefit

The core of Portulaca will be composed of two councils under the overall supervision of a Belgian co-ordinator. There will be a faculties council composed of representatives from the different faculties. The second council is the socio-cultural council, which will be composed of representatives from the different national groups.

The Portulaca faculties council will tackle mainly educational problems. Thus, for instance, pervasive scholastic grievances of foreign students can be communicated by the Portulaca faculties council to either the Kringraad (Faculty Circles Council) or the Sociale Raad (Social Council), who in turn will bring the matter to the attention of the proper authorities of the KU Leuven. In this way, miscommunication arising from language difficulties can be avoided, the greater expertise and organizational facilities of the Kringraad and the Sociale Raad will be employed, and co-operation between the three organizations can be established for the benefit of all the students of the KU Leuven.

The effective performance of Portulaca and its councils will depend primarily on the active participation of the foreign students. Thus, all foreign students are stimulated to attend meetings and activities and to express their opinions in these meetings. Letters have been sent to the faculty circles in order to request each to organize a day for foreign students of their particular faculty to meet, get acquainted, and possibly hold elections for their representative to the Portulaca faculties council. Such elec-

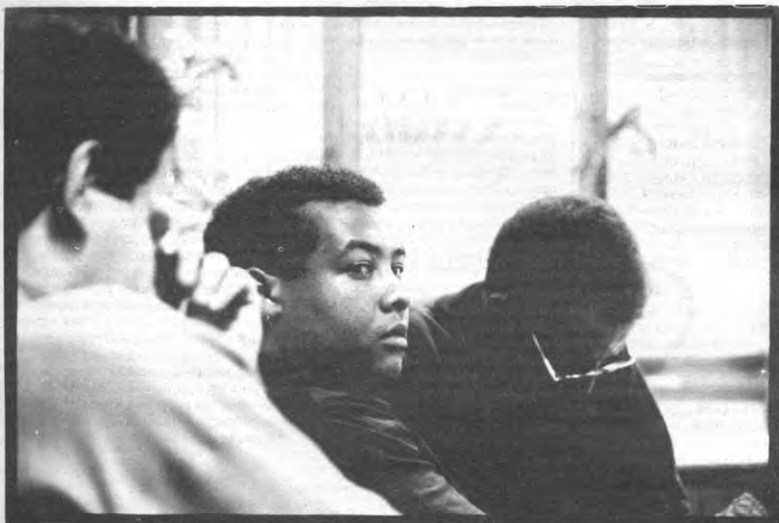
tions should be held before 20 October 1994 so that the faculties council can have its first meeting the next day. Each faculty representative is supposed to attend the monthly gatherings of the council. Each faculty circle is also requested to appoint a Flemish student who would attend specifically to the academic problems of their foreign students and who would maintain adequate contact between the faculty circle and the representative to the Portulaca faculties council.

Subsidies

As for the Portulaca socio-cultural council, each national group is encouraged to meet and elect their representative to this council. Meetings of this council will take place also monthly. A date for the first meeting will be announced soon. People from countries without a national association are strongly urged to form one. One advantage of organizing a national group is the availability of subsidies for specific activities. The only requirements for such an association are the following: a list of at least ten members, who have to be students of the KU Leuven, their addresses, their faculties, the statutes of the association, and a list of officers. The lists have to be submitted to the Portulaca overall co-ordinator. Portulaca will not function with direct memberships, and instead will operate through its two councils and the national associations that are properly represented within it.

The Pangaea will have its inauguration at the beginning of the new academic year. The program will soon be announced. All students are asked to join hands in order to help Portulaca make KU Leuven a favourable environment for international interaction and a cosmopolitan education.

Dennis Gonzalez

Portulaca, waar Vlamingen thuis zijn.

(foto Karel De Weerd)

Alma experimenteert tijdens de vakantie Konijn met pruimen

(foto Mashaqur Rahaman)

Vanaf 15 augustus test het gesubsidieerde sociale studentenrestaurant Alma zes weken lang een nieuw menuaanbod en een nieuwe prijzenpolitiek uit. In de 75 frank-kategorie komt er meer variatie in het aanbod en de vegetarische schotels krijgen een variërende prijs. Dat zijn de voornaamste beslissingen die de beheerders van Alma (akademische overheid, personeel en studenten) goedkeurden. Indien de experimenten positief uitvallen, worden zij waarschijnlijk vanaf het begin van het academiejaar verdergezet.

In 1994 werden de maaltijdprijzen in Alma voor het eerst sinds lang niet verhoogd. Hoewel, de afschaffing van de 137 frank categorie en de invoering van een 145 frank schotel met takje peterselie had verdacht veel weg van een verdoken prijsverhoging (zie verder). Om het (relatieve) inkomenverlies — te wijten aan de stijging van de levensduur — te dekken, werd bij de begrotingsdiscussie immers beslist andere wegen in te slaan dan de traditionele prijsverhogingen. Om te beginnen werden de kosten (vooral lonen voor personeel) binnen Alma zoveel mogelijk gedrukt. Daarnaast zou het menuaanbod grondig onderzocht en gerationaliseerd worden. Ook zouden bepaalde menu's moeten kunnen verschuiven tussen de verschillende prijscategorieën. Dit laatste is echter nog wat vroeg gebleken. Voorlopig zullen er geen seizoensinvloeden op de prijzen spelen omdat dit allemaal nog te gekompliceerd is. Maar in de verre toekomst wil men bestuurders of het mogelijk is om bijvoorbeeld zomergroenten in de zomer goedkoper aan te bieden dan in de winter.

Met de hoger genoemde uitgangspunten als leidraad werden uiteindelijk twee werkgroepen opgericht om prijzen en aanbod in Alma te herprofilen. De menucommissie stelde een menu-cyclus van zes weken samen. In zo'n cyclus wordt heel gedetailleerd bepaald welke menu's op iedere dag zullen geserveerd worden. Omdat er ook vaste schotels op vaste dagen komen, zal het mogelijk zijn om de menu's op voorhand bekend te maken. De spanning omtrent wat de pot (Alma) die dag schaft, valt dus enigszins weg.

Poot

In het nieuwe menuaanbod zal nog meer dan vroeger de nadruk gelegd worden op pasta's en groenten. Vooral dit laatste kwam in een recente enquête naar voor als een echte noodzaak. Studenten willen meer en betere groenten op hun bord. Alma kon niet anders dan hier op korte termijn aan tegemoet komen. In het kader van de rationalisering stelde de menucommissie verder een aantal maatregelen

voor die de service moeten verbeteren. Zo wil Alma tot een gestroomlijnder menuaanbod komen waarbij de verschillende restaurants op dezelfde dag meer dezelfde maaltijden verkopen. Daarom moeten de verschillende restaurants beter met elkaar samenwerken, en met de COP. De COP is de centrale keuken die enkele jaren geleden in een vloag van groothedswaanzin werd neergepoot in Heverlee, maar die nu veel te groot blijkt en bijgevolg zwaar onderbenut wordt.

Van zodra de eerste drukte van het academiejaar wat is geluwd, wil Alma dan toch de studenten zelf hun maaltijd laten opscheppen. Dit is een oude studenteneis, die door de vorig jaar verbeterde sfeer op de Raad van Bestuur eindelijk ingewilligd wordt. In andere studentenrestaurants is zelf opscheppen — samen met zelf afruimen — al langer de normaalste zaak van de wereld. De voordelen van zelf opscheppen zijn divers. Zo kunnen studenten de grootte van hun portie zelf bepalen volgens hun eigen behoeften. Nu vindt tien procent van de studenten dat zij teveel op hun bord krijgen, terwijl een even groot aantal studenten graag een grotere portie op het bord had gekregen. Doordat de proportioneering beter zal zijn aangepast, zullen ook de voedselresten die op de bordjes blijven liggen, dalen.

Naast de menucommissie werd een prijzencommissie in het leven geroepen, waarin ook een afgevaardigde van Sociale Raad vertegenwoordigd was. Deze prijzencommissie moest de prijszetting van de maaltijden kritisch bestuderen en de nodige aanpassingen voorstellen. En aanpassingen waren wel degelijk nodig. In het verleden werden de prijzen van de ver-

schillende schotels verre van wettenschappelijk — om niet te zeggen subjectief — bepaald. Daardoor kon het gebeuren dat een boerenworst met schorseneren die de Alma 77,28 fr kost werd verkocht aan 75 fr, terwijl een paella met een full cost van 42,88 fr werd verkocht aan 128 fr. Om aan deze arbitraire prijszetting iets te verhelpen, stelde de prijzencommissie voor om aan 109 van de 366 maaltijden een andere prijs toe te kennen. Van deze 109 schotels worden er 81 goedkoper en 28 duurder. Dat er meer schotels goedkoper worden dan duurder is uiteraard een positieve evolutie, zeker omdat de gemiddelde verkoopprijs hierdoor iets daalt.

Kapitaal

Wanneer we de veranderingen in detail bekijken, valt op dat vooral de 75 frank-kategorie grondig gehervat wordt. Tot nu toe bestond deze prijscategorie vooral uit gehaktprodukten. Sociale Raad had het vroeger dan ook regelmatig over de 'gehaktbalstudent'. Doordat er nu meer maaltijden komen in de laagste prijscategorie kunnen ook minder begoede studenten gevarieerde maaltijden eten. De gehaktbalstudent zou dus tot het verleden moeten behoren.

Doordat er een heel aantal schotels naar de 75 frank-kategorie verschuiven, zitten er in de 85 en 98 frank-kategorie nog maar heel weinig maaltijden. De kloof tussen de goedkoopste en de duurste maaltijden wordt dus nog wat groter. Het gevaar van een menuaanbod van twee snelheden is dus niet denkbeeldig. Dit is natuurlijk een tweesnijdend zwaard: Sociale Raad eist goedkope en gevarieerde maaltijden. Dit is slechts mogelijk wanneer Alma een financieel evenwichtig beleid kan voeren door... ook duurdere maaltijden te verkopen (zodat er meer subsidies naar goedkope maaltijden kunnen vloeien). Als Alma haar belofte houdt om voldoende gevarieerde maaltijden aan 75 fr aan te bieden, is er voor Sociale Raad echter geen probleem en kunnen sociale en financiële doelstellingen verzoend worden. In ieder geval zal bijna de helft van de maaltijden in Alma in het vervolg een prijskaartje van 111 of 128 fr meedragen. Dit moet wel enigszins gerelateerd worden, omdat vele maaltijden van 128 frank louter combinaties van rumsteak-met-nog-ties zijn. Toch valt het nu reeds op dat de 111 en 128 frank-kategorieën wel erg sterk vertegenwoordigd zijn in het menuaanbod. Deze tendens zal met dit experiment nog versterkt worden.

Toontje-lager

Blijft nog de 145 frank-kategorie. Of toch niet? Bij de begrotingsdiscussie van vorig jaar wou de directeur van Alma, Toon Martens, de hoogste prijscategorie (137fr) afschaffen en een nieuwe prijscategorie invoeren die bestond uit een lukse maaltijd die extra verzorgd zou zijn, bijvoorbeeld met een takje peterselie erbij. Zo geschiedde dan ook. Enkele maanden later bleek echter dat de supermaaltijd absoluut niet verkocht. Dus stelde de prijzencommissie voor om slechts 5 maaltijden in de 145 frank-kategorie te behouden en de overige te

brengen op ...137fr. Hopelijk beseffen sommigen op de Raad van Bestuur van Alma nu dat de prijzen uit de hoogste categorieën niet meer ver van de commerciële horekarprijzen liggen. En ook voor studenten is trop tevel.

Tot nu toe vooral positieve geluiden over dit experiment. Toch zijn er enige vraagtekens bij te plaatsen. Met name wat betreft het 'alternatief' (dit is de vegetarische maaltijd) valt nog af te wachten of de klanten de jiver van Alma zullen kunnen appreciëren. Tot nu toe had het alternatief een vaste prijs (85 fr). Vanaf 15 augustus worden ook de vegetarische maaltijden in drie verschillende prijscategorieën (75, 85 en 98 fr) ingedeeld. De groenten, kaas- en andere taarten zullen zelfs 111 fr moeten opbrengen. Op de dagen dat er een vegetarische schotel aan 111 fr verkocht wordt, zal er wel een tweede vegetarische schotel

beneden de 100 fr aangeboden worden. De gemiddelde verkoopprijs van de vegetarische schotel stijgt van 85 fr naar 92,8 fr. Volgens de directie is deze sterke prijsverhoging noodzakelijk omdat de kostenstijging aantoonbaar dat een vaste prijs van 85 fr niet langer haalbaar is. Of deze prijsverhoging een adequaat antwoord is op de vraag van studenten naar meer groenten, is nog maar de vraag. In het verleden heeft Sociale Raad er steeds voor gepleit dat vegetarische maaltijden verhoudingsgewijs meer zouden gesubsidieerd worden dan andere schotels. Doordat vleesmaaltijden nu goedkoper worden en alternatief duurder, worden de ekstra subsidies voor de vegetarische maaltijden teruggeschroefd. Nochtans waren de alternatiefschotels een van de sterke punten van Alma, zeker in vergelijking met fastfoodketens als McDonalds die Alma zeker geen lessen moeten geven in ecologisch verantwoorde, gezonde en evenwichtige maaltijden.

Stijger

In het begin van dit academiejaar is het in ieder geval positief dat Alma initiatieven neemt om de studenten weer naar Alma te krijgen. Deze positieve dynamiek moet er dan ook voor zorgen dat de stijging van het aantal verkochte maaltijden wordt verdergezet. Het is immers bekend dat hoe meer maaltijden Alma verkoopt, des te lager de verkoopprijs gehouden kan worden.

Tijl Vanbrabant

Ieder huisje heeft zijn kruisje

Sociale Raad is, als geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) vooral bezig met het vormen, het doordrukken en het bekendmaken van studentenstandpunten over de sociale sektor. In bepaalde gevallen, als de noodzaak zich voordoet, verleent Sora ook concrete diensten aan studenten die met een bepaald probleem zitten.

Een mooi voorbeeld hiervan zijn de huurwaarborgprocessen. Naast de vele eerlijke en bezorgde kotbazen zijn er in Leuven ook een aantal huiseigenaars die in de studenten slechts één ding zien: een kwasi onuitputtelijke bron van inkomsten. Enkel onder hen gaan zelfs zover dat ze de studenten op volstrekt illegale wijze geld afpersen. Een veel voorkomende tactiek hierbij is het inhouden van de huurwaarborg. Sommige kotbazen zijn onvoorstelbaar vindingrijk als het erop aankomt uitvluchten te vinden om een

waarborgsom niet terug te moeten betalen. Studenten staan echter al lang niet meer machteloos tegenover dat soort praktijken.

Geduceerden kunnen in eerste instantie terecht bij de huisvestingsdienst van de KU Leuven (Van Dalekolle, Naamsstraat 80). Voor wie een huurprobleem heeft van wat voor aard ook en het niet kan regelen in onderlinge overeenstemming met zijn kotbaas, is de huisvestingsdienst de aangewezen plaats om professionele hulp te vragen. De huisvestingsdienst zal dan een bemiddeling starten (kosteloos natuurlijk), waardoor de student in het merendeel van de gevallen terugkrijgt waar hij recht op heeft. Lukt dit niet, dan kan Sociale Raad de zaak in handen nemen.

Sinds begin vorig jaar daagt Sora kotbazen voor de rechtbank die onrechtmatig huurwaarborgen inhouden. Voor de geduceerde studenten is deze dienstverlening volledig gratis. De bedoeling is immers duidelijk te

stellen dat studenten dadelijk reageren als je ze voor tien- of vijftien-duizend frank oplicht. Ondertussen mag deze aktie vrij succesvol genoemd worden. Van de 27 studenten die vorig jaar op deze Sora-dienst beroep deden, hebben er reeds 13 het volledige bedrag van hun waarborg teruggekregen, de meesten zelfs met een flinke intrest van acht procent. Ook de overige zaken zullen naar alle waarschijnlijkheid positief afgesloten worden voor de benadeelde studenten. De gerechtelijke molen werkt echter traag en uiteraard doen de meeste verhuurders hun uiterste best de zaken zo lang mogelijk te rekken. Maar uiteindelijk speelt dit slechts in hun nadeel, gezien de hoge gerechtelijke intresten. Ook dit jaar gaat Sociale Raad verder met het voeren van processen tegen oneerlijke kotbazen. Wordt vervolgd.

Wim De Pop

Sportraad blijft Sportraad

Klassiekers worden klassieker

Sportief en klassiek. Als het om kleren gaat, worden deze twee termen nogal eens als diametraal tegengesteld beschouwd. Maar in de dialektische Sportraad-synthese is van deze binaire oppositie geen sprake meer. Daartoe organiseert Sportraad ook dit jaar weer de Sportraadklassiekers.

Aangezien het leven meer is dan afwassen alleen, wordt in Leuven een uitgebreid pakket aangeboden om, naast de geest, ook het lichaam in positieve zin te ontwikkelen. Hiervoor kan gelukkig de goed uitgebouwde infrastructuur van het Sportkot — officieel de Fakulteit LO en Kine (Flok) — gebruikt worden. Eigenlijk herbergt het Sportkot de studenten Lichamelijke Opleiding en de kinesitherapeuten, maar de accommodaties worden ook ter beschikking gesteld van andere studenten. Dan moeten die studenten wel een sportkaart kopen. Die sportkaarten worden in het begin van het academiejaar voor een zacht prijsje verkocht, via de kringen of op het Sportsektariaat. Eens zo'n sportkaart in je bezit, kan je het hele academiejaar aan sport doen op het Sportkot en je bent meteen verzekerd tegen wat dan heet 'gebeurlijke ongevallen'. De verkoop van sportkaarten wordt gecoördineerd door het Sportkomitee, dat elk jaar ook een uitgebreid kursuspakket aanbiedt.

Naast het Sportkomitee maakt ook Sportraad van de infrastructuur op het Universitair Sportcentrum gebruik. Sportraad is de raad binnen de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie die zich bezighoudt met de fysieke paraatheid van de Leuvense student. Als deel van Loko wordt het beleid op Sportraad, net als bij alle andere raden, volledig bepaald door de studenten. Dat gebeurt op de Algemene Vergadering, waarin kringvertegenwoordigers zeten.

Uitstraling

Het grootste verschil met andere raden is, dat er op Sportraad vooral praktisch gewerkt wordt. Terwijl de andere raden zich ook op meer theoretisch vlak met bijvoorbeeld het mede-beheer van de universiteit en haar diverse instellingen bezighouden, werkt Sportraad vooral rond de eigenlijke organisatie van een aantal massasportmanifestaties. De meeste daarvan worden elk jaar opnieuw georganiseerd en zijn in de loop der jaren

uitgegroeid tot heuse klassiekers. De uitstraling van deze klassiekers is vaak erg groot, en Sportraad slaagt er dan ook veelal in de grote massa op de been te brengen.

De uitgebreide en praktische werking van Sportraad draait echter niet op kringvertegenwoordigers alleen. Er zijn immers ook altijd niet-kringgebonden geïnteresseerden bij de werking betrokken.

Het assortiment van Sportraad-organisaties is vrij uitgebreid. Het hele

jaar door worden er interfakultaire bekercompetities georganiseerd, onder meer voor voetbal, basketbal en volleybal. De winnaars van deze bekercompetities mogen dan eind februari deelnemen aan het Leuven International Student Sport Tor-nooi (Lisst), waarop horden buitenlandse studenten zich komen meten met het kruim van onze sporters.

Natuur

Maar er is meer. In het begin van het academiejaar organiseert Sportraad een grote sporthappening, waarop voornamelijk iets minder bekende sporten geïntereerd worden. Dit jaar worden dit vooral wat Sportraad 'natuursporten' noemt — wat ze daar precies mee bedoelen blijft voor-

lopig nog een van de grootste mysterieën van Leuven. En al vrij vroeg daarna, op 18 en 19 oktober, wordt ook de klassieker aller klassiekers georganiseerd, de 24-Urenloop. 24 uur lang proberen lopers van de verschillende Leuvense fakulteiten, Hogescholen en Peda's zoveel mogelijk rondjes te lopen rond het Sportkot, daarbij aange-moedigd door duizenden toeschouwers. En voor de sportiefsten onder die lopers vormen die enkele rondjes nog maar de aanloop tot het echte, zware werk, de studentenmarathon op 9 november. Traditioneel werd die gelopen tussen Antwerpen, Mechelen en Leuven, maar vanaf dit jaar wordt het parkoers om organisatorische redenen verplaatst naar Leuven en omstreken. En wegens diezelfde organisatorische factoren wordt er, in plaats van één groot parkoers uit te tekenen, gelopen in twee rondes van 21 kilometer.

Naast dit alles zijn er dan nog de beruchte Gasthuisbergtroughy, een klimlooproce met hindemissen tegen een van de steilste hellingen van Gasthuisberg aan en het eerder lu-

diek-sportief opgevatte evenement 'Sport zonder grenzen'. En om zijn jaarwerking af te sluiten organiseert Sportraad dit jaar op het einde van maart nog een badmintontoernooi voor niet-geklasseerde spelers.

Klimlooproce

De activiteitenkalender van Sportraad voor het volgende seizoen ziet er, met dit alles, zeer traditioneel uit. Zeker in vergelijking met de laatste paar jaren is er niet veel nieuws onder de zon. Er wordt weliswaar op de Algemene Vergaderingen wel eens gediscussieerd over de samenstelling van de agenda en af en toe wordt er aan een activiteit gesleuteld - zoals dit jaar het geval is met de marathon - maar de grote lijnen blijven nog altijd dezelfde. "Maar", aldus een vrijgestelde van Sportraad, "waarom zouden we veranderingen aanbrengen in iets dat goed is?"

Tom Dams

(foto Karol De Weert)

Kringraad evalueert proffen

Grote kuis

Op het einde van het academiejaar worden ongeveer vijftienduizend Leuvense universiteitsstudenten op de rooster gelegd. "Wordt het warmer in de kamer als je de deur van een koelkast openzet?" of "Bespreek Besselfuncties van de eerste soort" zijn twee vragen waarop een deel van Leuven een zinnig antwoord dient te verzinnen. Als dat niet lukt, mag de arme student de plannen voor een zomervakantie in het eksotische Thailand stilaan opbergen. De student is dus kop van jut. Nochtans zou de oorzaak van dit falen ook bij de onderwijskwaliteiten van de prof kunnen liggen. Daarom hield Kringraad vorig jaar een profnevaluatie in samenwerking met de unif. Dit jaar wordt de evaluatie verder-

gezet. licenties. En hoewel de evaluatie door de meeste docenten positief onthaald wordt, doen er zich toch enkele problemen voor. Zo hebben een aantal proffen die minder goed uit de enquête kwamen, niet gereageerd op de resultaten. In andere gevallen werd de validiteit van de resultaten betwist.

Aan de hand van de resultaten van de eerste evaluatie wordt een nieuwe enquête opgesteld, die dit jaar zal worden afgenomen bij de kandidaturen en eerste licenties van Wiskunde aan zowel KU Leuven als Kulak, Archeologie en Kunstwetenschappen, Lichamelijke Opvoeding, Werktuigkunde en Architectuur, Latijn en Grieks, Rechten te Leuven, Notariaat aan de Kulak en Kinesiterapie. De studenten die in deze jaren zitten, zullen dus de onderwijskwaliteiten van hun docenten mogen beoordelen.

Dubbel

Dat het belangrijk is een goede onderwijskwaliteit na te streven, spreekt vanzelf. Het academisch personeel heeft immers een tweevoudige opdracht: het verrichten van wetenschappelijk onderzoek en het verschaffen van academisch onderwijs in het vakgebied of de vakgebieden die hen zijn toegewezen. Toch zijn er docenten die hun onderwijsopdracht wel eens durven verwaarlozen. Doordat wetenschappelijke prestaties veel duidelijker meetbaar zijn en meer er opleveren, interesseren sommige proffen zich vooral voor de wetenschappelijke kant van hun opdracht. Vroeger werd voor benoemingen, bevorderingen en de toekenning van onderwijsopdrachten trouwens enkel

rekening gehouden met het onderzoeksdossier van de professoren. De bedoeling is om aan de hand van de profnevaluatie nu ook een onderzoeksdossier samen te stellen, zodat ook de didactische kwaliteiten een rol zullen spelen bij het toekennen van promoties.

Hypokriet

Proffen hebben zelf vaak weinig zicht op de eigen onderwijskwaliteiten en het is voor hen dan ook erg moeilijk om zichzelf waar nodig bij te schaven. Dit leidt soms tot krankzinnige situaties. Zo zijn er proffen ag-gregatie (lerarenopleiding) die hun

studenten voorlezen dat ze interactief moeten lesgeven. Er is blijkbaar ook bij de proffen een duidelijke nood aan informatie over hun onderwijskwaliteiten. Naar de toekomst toe zal daarom gezocht moeten worden naar methodes voor het geven van feedback en het formuleren van remedieringsvoorstellen.

Door de onderwijsevaluatie kan men nu eindelijk op een degelijke manier achterhalen welke wensen de studenten hebben betreffende het onderwijs. Onderwijsdidactiek wijzen er steeds op dat studentgericht onderwijs motiverend werkt: akseptatie van het onderwijs door de student verhoogt de inspanningen die hij of zij voor een bepaald vak wil leveren.

Wisselen

Het spreekt vanzelf dat niet aan alle eisen en wensen van de studenten kan tegemoetgekomen worden. Ook de proffen hebben bepaalde verwachtingen. Het is hun verantwoordelijkheid om de studenten hun vak te leren begrijpen en de opgedane kennis te leren gebruiken. De kunst van het verbeteren van de onderwijskwaliteit bestaat er daarom in tot een goed compromis te komen, waar zowel proffen als studenten zich kunnen vinden.

Terwijl de profnevaluatie aanvankelijk een initiatief was van Kringraad, heeft de universiteit de uitvoering en de verwerking van de enquêtes meer en meer naar zich toe gehaald. Op zich vormt dat geen probleem. Het blijft echter wel de taak van Kringraad en de fakultaire studentenvertegenwoordigers om erover te waken dat de evaluatie op een wetenschappelijk verantwoorde manier gebeurt, en dat de resultaten gebruikt worden om tot een betere onderwijskwaliteit te komen.

Peter Van Rompaey

Kultuurraad en Stuc herprofilen Tot de dood hen scheidt?

Sinds haar oprichting heeft de vzw Kultuurraad-Stuc een hele evolutie doorgemaakt. Ook nu werkt men aan een herstructurering, omdat de structuur van de organisatie niet meer is aangepast aan de huidige werking. Op inhoudelijk vlak zijn Stuc en Kultuurraad eveneens aan een nieuwe profilering toe.

Tijdens het academiejaar 1967-1968 werd Kultuurraad (Kura) opgericht. Men wou een structuur uitbouwen die tegemoet kwam aan de toenemende vraag naar cultuurbeleving van de studenten. Kura's doel was de Leuvense studenten via kringafgevaardigden samen te brengen rond cultuur en culturele activiteiten te stimuleren. Men organiseerde een breed assortiment van activiteiten, gaande van kantklussen en vlooiemarkten tot klassieke muziek en film. Het toenmalige systeem toonde na aanvankelijke successen toch enkele negatieve kanten. Deze waren vooral te wijten aan het feit dat er, mede door de werking volledig weg gedragen door studenten, geen continue werking kon bestaan, en er geen eigen infrastructuur voorhanden was.

In 1977 kwamen er oplossingen voor die problemen. Samen met de andere raden kreeg Kura het huidige Stucgebouw in de Van Evenstraat ter beschikking. Tevens werd het Stuc opgericht, een kunstencentrum avant-la-lettre dat werkte op een meer continue basis. Wat de programmatie betreft, ging het Stuc zich beperken tot vier artistieke disciplines, namelijk film, video, dans en theater, om op dit beperktere domein tot diepgang en kwaliteit te komen. Deze duidelijk afgelijnde werking heeft er zo al mee voor gezorgd dat artiesten als Anne

Teresa de Keersmaeker, Teatergezelschap Stan en Paul Peyskens hun weg naar het grote publiek konden vinden.

Evolutie

Sindsdien is het Stuc steeds meer geëvolueerd in de richting van een professioneel gerund kunstencentrum. Vanaf 1986 werd het officieel erkend en gesubsidieerd door de Vlaamse gemeenschap. Deze ontwikkeling zorgde meermalen voor conflicten tussen de beleidsploeg van het Stuc enerzijds en de studentenvertegenwoordigers van Kultuurraad anderzijds. Een eerste schreeuw om herstructurering kon dus al in de jaren tachtig in de gangen van het Stucgebouw gehoord worden.

Het is eigenlijk merkwaardig dat de structuur van de in 1971 opgerichte vzw Kultuurraad-Stuc niet meegeëvolueerd is. Deze situatie staat een efficiënte werking van Stuc en Kultuurraad in de weg. De vzw Kultuurraad-Stuc heeft anno 1994 namelijk drie geleidingen: de algemene vergadering van Kultuurraad (AV), de Raad van Beheer (RvB) en de staf van het Stuc. De AV bestaat volledig uit vertegenwoordigers van de studentenkringen, en geldt als hoogste beslissingsorgaan. Daarnaast is er de RvB, die de werking van het kunstencentrum voorbereidt. Het dagelijkse bestuur

van het Stuc wordt om praktische redenen verzorgd door een professionele direktie, die de artistieke en organisatorische koers die het kunstencentrum vaart, bepaalt. De ultieme stem is echter nog steeds die van de AV-studenten.

De studenten hebben dus zware verantwoordelijkheden in het Stuc. Een efficiënt beheer van een kunstencentrum vereist bijvoorbeeld een grondige dossierkennis. Ook het feit dat het Stuc sinds het nieuwe teaterdekreet van 1993 geleid wordt middels een vierjarenplan, zorgt ervoor dat de jaarlijks wisselende studenten van Kultuurraad geen vat meer krijgen op het beleid.

Eveneens voor het Stuc zorgt deze structuur voor problemen. Enerzijds kan men door de discontinuïteit in het beheer de sponsors moeilijk garanties bieden voor de toekomst. Anderzijds kampt men al enkele jaren met een infrastructuurprobleem, waar enkel een sterke Raad van Beheer een oplossing voor kan vinden. De huidige RvB met een studentenmeerderheid is niet in staat om dit probleem op een doeltreffende manier af te handelen. Gezien de toenemende complexiteit van het kunstencentrum is er duidelijk nood aan een meer continue beheer.

Vorig academiejaar werden er dan uiteindelijk concrete voorstellen uitgewerkt voor een herstructurering van de vzw Kultuurraad-Stuc. De nieuwe structuur zou een opsplitsing betekenen in twee aparte vzw's. Die zouden echter niet volledig los van el-

studenten en cultuur dichter bij elkaar brengen, in werkelijkheid te geraken.

De nieuwe profilering wil daarom eerst en vooral deze studentgerichte pijler meer gewicht geven, dit in een dubbele complementariteit met wat het Stuc doet. Om te beginnen is de Kura-werking niet-professioneel, waarbij het experiment belangrijker is dan het resultaat. Vervolgens wil men ook artistiek complementair werken met het Stuc. Dit betekent dat men wil vermijden te gaan doen wat het Stuc al doet, zonder daarom de zware taak op zich te nemen alle gaten te willen opvullen die het Stuc openlaat.

Ten tweede wil men een meer dynamische werking bekomen. De vertegenwoordigers van de kringen in de AV van Kultuurraad hadden vroeger vaak andere besommeringen binnen de eigen kring, die hun Kura-engagement wel eens plachten te ondermijnen. Vanaf dit academiejaar zijn alle vormen van accumulatie afgeschaft voor de representanten, wat hun entoesiasme zou moeten verhogen. Ook op het vlak van concrete organisaties wil men naar een actief profiel toe, dat uit meer zal bestaan dan louter programmatie. Dit dynamische profiel komt tot uiting in de concrete Kura-agenda voor 1994-1995.

En ook het Stuc herprofileert. De bestaande werking rond dans, theater, film en video zal uitgebreid worden met een aantal nieuwe disciplines, waaronder hedendaagse muziek. Verder blijft kunstprogrammatie de centrale as, maar wordt de productiewerking verder uitgebreid. Tenslotte blijft de forumgedachte belangrijk: het Stuc wil ook een plaats zijn waar over kunst gereflecteerd wordt.

Joris Janssens

Kultuurraad concreet

Het nieuwe, dynamische profiel dat Kultuurraad zich wil aanmeten, komt tot uiting in de Kura-agenda voor het nieuwe academiejaar. De belangrijkste activiteiten die dit jaar zullen plaatsvinden zijn de openingsweek, de 100-frankdagen, de organisatie van een aantal basis-kursussen met een kursusfestival en natuurlijk Ithaka.

De openingsweek valt uiteraard samen met de eerste week van het academiejaar. Tijdens hun rondleiding door Leuven krijgen de eerste-kannern in het Stucgebouw een compilatievideo te zien met fragmenten uit de activiteiten van Stuc en Kura tijdens het vorige academiejaar zoals Vierkant Muziek, Ithaka, theater en dans. Het idee hierachter is om de nieuwe studenten op een onmiddellijke en aantrekkelijke manier te confronteren met wat Stuc en Kultuurraad zijn. Vervolgens zullen er tijdens de rest van de week 's avonds voorstellingen geprogrammeerd zijn die alle facetten van Kultuurraad-Stuc belichten, zoals een terrasfilm, een dansvoorstelling en dergelijke meer.

Onder de vlag van de 100-frankdagen worden een aantal kleinere projecten gegroepeerd waaronder een happeningsfeertje zou moeten hangen. Woensdag 5 oktober staat al een concert van de Italiaanse folkrockgroep Mau Mau geprogrammeerd. Aan de concrete invulling van de andere data wordt nog gewerkt. Deze activiteiten vinden elke eerste week van de maand plaats en kosten 100 frank voor stu-

dent en Stucleden. Ithaka zal dit jaar eens te meer op het grondidee gebaseerd zijn van een parkoers met hedendaagse beeldende kunst. Een verschil met vorig jaar is dat je ook bij de performances zal kunnen binnen en buiten lopen. De organisatoren beseffen dat de grote fout van Ithaka vorig jaar een teveel aan voorstellingen was, waardoor vele mensen er niet in slaagden het hele parkoers af te werken. Op die voorstellingen werden onder meer de resultaten opgevoerd van de cursussen die Kultuurraad georganiseerd had. Het plan is om dit jaar een apart kursusfestival in te richten, waar die voorstellingen getoond worden, afgewisseld met enkele professionele optredens.

Tenslotte denkt men er in het kader van de herstructurering van de vzw Kultuurraad-Stuc ook aan de Stuckursussen een andere vorm te geven. De basisidee van de herprofilering van Stuc-Kultuurraad — professionalisme voor het Stuc en niet-professionalisme voor Kura — zou ook hier toegepast worden. Zo kan Kura dan de basiskursussen overnemen die tot hertoe door het Stuc werden georganiseerd. Dit heeft een dubbel gevolg. Enerzijds kan men dan het aanbod van cursussen aanzienlijk uitbreiden en anderzijds kan men zo de al bestaande band tussen Kura en studenten vergroten. Zo staan er dit jaar muziekcursussen op het programma, naast basiskursussen voor dans, theater, film/video en fotografie.

Joris Janssens

VADEMECUM VOOR STUDENTEN KU LEUVEN

De achttiende editie van het *Vademecum voor studenten KU Leuven* is in de eerste plaats gemaakt voor nieuwelingen in Leuven. Het is een gids boordevol informatie over studeren en leven in Leuven. Eerstejaarsstudenten krijgen een GRATIS exemplaar via hun kring, ouderejaars kunnen het *Vademecum* vanaf november kopen in de boekhandel.

Het *Vademecum voor studenten KU Leuven* is een realisatie van Kringraad (Loko) en Alfaset cvba 's Meiersstraat 5 3000 Leuven, ☎ 22.04.66

Steve Lacy, vorig jaar nog te zien op Vierkant Muziek

(foto Karel De Weerd)

Over de juiste prijs gesproken Kom erbij

Belangrijk aspect bij het maken van een weekblad is natuurlijk het produceren van teksten. Aangezien Veto niet alleen een medium is voor studenten, maar bovendien gemaakt wordt door studenten, dient de voorraad schrijvers ook regelmatig aangevuld. Bedoeling van dit artikel is ondermeer u ervan te overtuigen dat u geen professional moet zijn om met open armen, koffie en koekjes te worden ontvangen. Wij waren ook niet altijd zó goed als nu. Al doende, leerd men.

U krijgt het van ons dus zwart op wit: niemand begint bij Veto als volwaardig journalist, integendeel. Ieder jaar wandelen hier tientallen mensen binnen die zin hebben om te schrijven, en dat blijkt mits de nodige begeleiding door de *anciens* vrijwel nooit een probleem te zijn. De volharders blijven hier plakken en groeien in de loop van een paar jaargangen uit tot een nieuwe kern die de fakkel van haar inmiddels afgestudeerde voorgangers overmeemt. Dat op dat moment de cirkel rond is, had u ook al door.

Mikrobe

En dat er zoiets als volharders bestaat, wil niet zeggen dat wij iedereen die hier binnenkomt direct aan klavier en computerscherm vastketenen. Wat voor tekenaars, fotografen en dtp'ers geldt, geldt ook voor schrijvers:

je hebt er die de journalistieke mikrobe niet kunnen weerstaan, anderen beperken zich tot een okkaside artikel. Veto heeft beide categorieën even hard nodig. De eerste staat in voor de continuïteit, zonder de tweede zou het onmogelijk zijn week na week het blad vol te krijgen. Met andere woorden, je neemt niet meer werk op je dan je zelf wil.

Bronnen

Globaal gezien komen nieuwe journalisten op twee manieren bij Veto terecht. Zo zijn er mensen die voordien actief waren in een van de andere geledingen van Loko. Veelal is het echter zo dat nieuwkomers vooral in bepaalde onderwerpen geïnteresseerd zijn. Die kunnen dan bijvoorbeeld eerder sociaal-maatschappelijk

of eerder cultureel gericht zijn. Het blijkt meestal geen probleem te zijn om een gepast onderwerp te vinden.

Eerste stap in het schrijven van een artikel is altijd het verzamelen van informatie. De bronnen daarvoor zijn vanzelfsprekend zo divers als er onderwerpen zijn. Voor Loko-gebonden materies kunnen de archieven van de raden je meestal al een heel eind op weg helpen. In veel gevallen valt er ook aardig wat te rapen in de stadsbibliotheek of in de verschillende fakultaire bibliotheken. Veelal komen aan het informatie verzamelen ook verschillende telefoongesprekken te pas.

Zompig

Het schrijven zelf heeft zowel inhoudelijke als formele aspecten. Wat het eerste betreft, kan het nooit kwaad dat je jezelf afvraagt wat je eigenlijk wil zeggen. Enkel weergeven wat je aan informatie verzameld hebt, is vaak niet genoeg. Door verbanden te leggen, wordt een artikel sowieso al bevattelijker — én interessanter — voor de lezer. Kritiek geven waar het nodig is, is bovendien een must.

Het meest voor de hand liggende vormelijke aspect is natuurlijk het taalgebruik. Als een lezer zich al veel moeite moet getroosten om door de zinnen heen te ploegen, zal hij waarschijnlijk al helemaal geen zin meer hebben om zich ook nog in de inhoud van het artikel te verdiepen.

Gebakken

Wij horen de moed al met een typisch zompig geluid in de schoenen zinken. Wat hierboven staat is in de praktijk lang niet zo moeilijk, als het misschien wel lijkt. Je kan trouwens steeds op de hulp van meer ervaren medewerkers rekenen. Zin hebben om te komen schrijven is eigenlijk al meer dan genoeg.

Maandagavond ligt de gedrukte Veto dan in de bakken. Wij kunnen je verzekeren dat het gevoel wanneer je je naam voor het eerst onder een gedrukt artikel ziet staan dat van een tongkus van boma moeiteloos evenaart. Ook wel leuk is het besef dat één zin in Veto — die hier net voor bijvoorbeeld — de unief ongeveer achtendertig frank kost.

Kris Jacobs

Fotografen trekt ten strijde

En lap, het nieuwe jaar is alweer begonnen. Studenten zoeken een nieuwe studie of een nieuw lief, de burgemeester en de rektor zoeken een nieuwe job en Veto zoekt nieuwe fotografen (en de paus komt). Heb jij een enigszins foto'snel fototoestel, of ga je je er binnenkort een aanschaffen, lees dan verder.

Wat je als Veto-fotograaf allemaal kan meemaken? Wat kan je eigenlijk niet meemaken? Onze fotografen zijn aanwezig op betogingen, sportmanifestaties en concerten. Wij lopen door St. Jans-Molenbeek, maken foto's over werkloosheid en overmachten in kraakpanden. We ontmoeten kopstukken uit de politieke en culturele

wereld - van Vader Abraham, Tom Lanoye en Umberto Eco tot Louis Tobback, Bert Anciaux en Daniël Coens. De kans dat we Daniël Coens nog eens voor de lens krijgen is weliswaar eerder klein maar... de Paus komt.

Er is natuurlijk ook nog de minder leuke kant van fotografie: de afwerking. Als je al de gewoonte hebt in je badkamer uit te glijden, kan de donkere kamer echt levensgevaarlijk worden. Het feit dat de ontwikkeling van films en foto's een doorgaans saale bedoening is, wordt bij Veto gekompeniseerd door het feit dat er in team gewerkt wordt. Je kunt altijd het gezelschap of de begeleiding van een kollega krijgen als je onze doka in moet duiken. En elke zondagavond wordt

er gezamenlijk gewerkt aan de foto's die de maandag daarop in Veto moeten staan. Het ideale moment om ervaringen, ideeën en lieven uit te wisselen.

Heb je er zin in? Kom dan gewoon langs. Alles wat je nog niet kan, kan je hier leren. Het enige wat wij van je vragen is dat je een eigen reflexkamera hebt, een paar uurtjes vrije tijd per week en een gezonde dosis entoesiasme. Wij zorgen voor films, chemicaliën en papier, de gebeurlijke Porto moet je ook zelf mee brengen. En denk erom, één van ons moet de paus 'trekken'.

Karel De Weerd

Zeg, kunnen jullie foto's nemen? Ja, wij kunnen foto's nemen.

(foto Karel De Weerd)

Veto werft dtp'ers

Ook wij gaan met onze tijd mee. Met andere woorden, fotozetmachines behoren bij Veto al twee jaar tot het verleden. Zondagavond is sinds een aantal jaren het tijdstip waarop Veto 'gelayout' wordt. En het computerlatijn is voor ons allen reeds een onmisbaar element van die avond geworden. Termen als 'flowen', 'graphical user interface', 'blending' en 'spline' zorgen voor dat je-ne-sais-quoi dat iedereen de hele week reikhalzend naar de zondagavond doet uitkijken.

Een paar mensen die ook weten wat dat allemaal betekent, zijn natuurlijk wel nodig. 't Zit zo: om de lay-out van Veto iet of wat vlotjes te laten verlopen, worden de artikels mooi naast elkaar geplaatst met behulp van een computer. In vaktermen heet dat 'desktop publishing' (dtp). En zoals al min of meer gezegd, kunnen wij een aantal mensen die daar iets van kennen best gebruiken. Een probleempje is wel dat wij voor het dtp-werk in de loop van dit academiejjaar overschakelen van pc naar PowerMac. Om het simpel te houden: wat u hierna-tussen haakjes

leest, is wat wij in de toekomst op de Mac zullen 'draaien'. Wat ervoor staat is dan de software die wij nu gebruiken.

Liefhebbers kunnen best al wat zotte toeren uithalen met tekstverwerking, liefst WordPerfect (Ward). Een behoorlijke kennis van een dtp-pakket zoals PageMaker (QuarkXPress) is ook mooi meegenomen. Verder zijn er ook nog een aantal minder belangrijke handigheidjes die u alleen maar in onze achtting kunnen doen stijgen, zoals daar zijn: kunnen werken met een tekenpakket, met name CorelDraw (MacDraw, FreeHand, Illustrator), en kennis van een programmeertaal, zoals Pascal, C of C++. Wie hier trouwens vooralsnog geen bal van kent, maar het graag zou leren, is niet minder welkom. Eigenlijk is al die voorkennis overbodig, en zoeken we dus enkel mensen die bereid zijn de zondagmiddag en -avond achter onze computer te kruipen. Spring eens binnen.

(kj)

De sociale sector van de KU Leuven Een huis, een baan en een doosje aspirientjes

Aan de KU Leuven staat een heel met van sociale voorzieningen ter beschikking van de studenten. Deze worden verzorgd door de Dienst Studentenvoorzieningen. Het belang van deze dienst kan moeilijk overschat worden. Zonder sociale sector wordt studeren een zeer dure aangelegenheid, waardoor vele jongeren geen universitaire studies zouden kunnen aanvaarden. De dienst Studentenvoorzieningen probeert ervoor te zorgen dat je in Leuven kan leven zoals je dat thuis zou doen, en dit tegen studentvriendelijke prijzen.

Tot de bekendste studentenvoorzieningen behoren ongetwijfeld de Alma-restaurants. Alma werd ruim veertig jaar geleden opgericht, onder impuls van een pas afgestudeerde ingenieur. Het studentenrestaurant was een antwoord op de vele horekazaken, die eerder aan hun eigen portemonnee dan aan die van de studenten dachten. Door een eigen restaurant te beginnen, met maaltijden aan studentvriendelijke prijzen, hoopten de initiatiefnemers één van de financiële drempels tot het universitair onderwijs weg te werken.

Het is niet de bedoeling van Alma om een elitair drierestaurant te zijn. Ofschoon er glas wijn komen bijvullen, vind je er dus niet. Dit betekent helemaal niet dat de maaltijden minderwaardig zijn, de leuze van Alma is integendeel "Kwalitatief hoogstaande maaltijden aanbieden tegen studentvriendelijke prijzen." Het doelpubliek zijn de bewoners van de universiteit in het algemeen en de studenten met een minder dikke portemonnee in het bijzonder.

Maar er zijn nog andere drempels. Een groot deel van het studentenbudget wordt gespendeerd aan huisvesting, zeg maar aan 'een kot huren'. Om deze uitgaven enigszins in te perken, verhuurt Studentenvoorzieningen *gesubsidieerde koten*. Dit zijn koten die eigendom zijn van de universiteit of gehuurd worden door Studentenvoorzieningen en die dan doorverhuurd worden aan studenten tegen een gemiddeld lagere prijs. Studenten van wie de ouders een eerder laag inkomen hebben, komen als eerste in aanmerking voor dergelijke kamers. De huurprijs wordt individueel berekend, en is afhankelijk van het gezinsinkomen.

Deze regeling is een serieuze hulp op financieel gebied, maar is natuurlijk ook niet de ultieme oplossing. De meeste *gesubsidieerde koten* zijn te

vinden in grote residenties, maar een aantal studenten verkiest eerder een koten in een huis met slechts een tiental studenten. Op de privémarkt zijn deze koten echter stukken duurder dan de *gesubsidieerde koten*, en studenten met een bescheiden inkomen zijn dus veel minder vrij in hun keuze over welke woonvorm zij willen. De studenten pleiten er daarom voor dat er meer werk gemaakt wordt van de leefbaarheid van de residenties en dat een onderverdeling in kleine leefgemeenschappen, zoals in de Arenbergwoonwijk, wordt aangemoedigd.

Top

De meeste diensten van Studentenvoorzieningen zijn te vinden in het Van Dalekollege, in de Naamsestraat 80. Naast het sekretariaat van de huisvestingsdienst vind je er bijvoorbeeld ook de Sociale Dienst. Studenten die tijdens hun studies financiële moeilijkheden hebben, kunnen hier bijvoorbeeld terecht voor een studietoelening, of een voorschot op een studiebeurs. Een doelstelling van de Sociale Dienst is namelijk dat de studies van studenten met financiële problemen niet belemmerd mogen worden door deze geldzorgen.

De Jobdienst is het administratief centrum waar men zoveel mogelijk informatie over studentenjobs verzamelt en doorspeelt. Wanneer je dus iets wil bijverdienen tijdens je studies, kan je daar eens gaan vragen of er een geschikte job voor je is. Daarnaast organiseert de jobdienst ook af en toe informatiesessies over bepaalde aspecten die eigen zijn aan studentenjobs.

Ook het Medisch Centrum huist in het Van Dalekollege. Dit Medisch Centrum is met zijn jarenlange ervaring goed op de hoogte van de typische studentenziekten. Tijdens de examenperiodes is er dag en nacht een

wachtdienst beschikbaar. Daarnaast houdt men zich op het Medisch Centrum ook bezig met het opstellen van voorlichtingscampagnes a.l.h.e.r.h.a.n.d.e.

Studenten met emotionele of persoonlijkheidsgebonden problemen kunnen terecht in het psychotераpeutisch centrum. Ook studenten die wel de nodige capaciteiten hebben maar om bepaalde redenen onder hun nivo presteren, worden hier geholpen.

Een buitenbeentje in de sociale sector is Acco. Hoewel er in de Raad van Bestuur van Acco 2 vertegenwoordigers van de unief zitting hebben — naast 5 studenten en 7 oud-studenten —, is er geen structurele band tussen Acco en de universiteit. Dit wil niet zeggen dat Acco geen belangrijke functie heeft in het universitaire wereldje. Een groot deel van het studentenbudget wordt namelijk aan kur-

sussen besteed. De bedoeling van Acco is dan ook de prijs van kursussen onder controle te houden.

Een basisbeginsel van Acco is het solidariteitsprincipe. Hierdoor komt het dat de cursusbladprijzen onafhankelijk is van de oplage, zodat studenten met een kleine richting niet benadeeld worden tegenover studenten uit een grote richting.

Op Acco na worden alle voorzieningen beheerd door de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS). Hierin zitten 5 profen of assistenten, 5 personeelsleden en 5 studenten, die gestuurd worden vanuit Sociale Raad. Op de vergaderingen van RvS wordt de werking van de verschillende diensten constant geëvalueerd en indien nodig bijgesteld. De inbreng van de studenten hierin is zeer belangrijk, zij zijn immers de eersten die een nieuwe nood aanvoelen.

Smeden

De aan de KU Leuven aanwezige voorzieningen zijn beslist een grote hulp voor de Leuvense studenten, maar op zichzelf zijn ze niet voldoende voor een totale demokratisering van het onderwijs. Uit studies blijkt immers dat een aantal bekwaamere jon-

geren afhaakt na het secundair onderwijs. Een van de oorzaken is het sociaal-kultureel milieu waarin ze opgegroeid zijn. Jongeren uit een milieu waar het niet de gewoonte is om universitaire studies aan te vatten of waar er bepaalde vooroordelen over de universiteit bestaan, worden minder gestimuleerd om aan de unief te gaan studeren. Binnen Sociale Raad en Studentenvoorzieningen is men zich hiervan bewust en er worden initiatieven genomen om scholieren een objectief beeld van de universiteit te geven.

De sociale sector is een verworvenheid van vele generaties maar heeft zijn doel — volledige demokratisering van het onderwijs — nog niet bereikt. Om dit te kunnen, en de universiteit in praktijk open te stellen voor alle jongeren, moet de sociale sector uitgebreid worden. Gezien het huidige politieke klimaat is dit niet eenvoudig en daar een bepaalde oppositiepartij beweert dat alles wat met Sociaal en Zekerheid te maken heeft, moet worden gesaneerd, zijn de vooruitzichten niet echt positief. Het is mede aan de studenten om duidelijk te maken dat de sociale sector een noodzakelijk iets is.

Johan Vos

Heksenkruid - Op de laatste dag van Marktrock vonden ook in de tuin van de 's Meiersstraat 5, waar ook de Vetoredactie gevestigd is, enkele optredens plaats, namelijk van het erg pittige Amerikaanse Drive Like Jehu en Die Hexenkräuter uit Köntich, jawel. Organisatoren Kerosene beschouwen het als een antimarktrockstatement. Meer concreet wilde men de monopoliepositie van Marktrock aanklagen: "Zij denken heel Leuven te kunnen opleggen wat er op dat moment gebeurt." Je krijgt inderdaad vaak de indruk dat Marktrock enkel een sponsorkemis is, in de eerste plaats voor L&M. Kerosene voegde zich hiermee bij verschillende andere kritische geluiden die dit jaar over het driedaags festival te horen waren. (foto Karel De Weerd)

Straat nummer 42 Shrink verhuist naar Parijs

Op 1 april vorig jaar werd de Shrink, de fakbar van Psychologie, gesloten. De fakbar moest plaats ruimen voor het nieuwe gebouw van Alma. De afbraakwerken zouden zo snel mogelijk gestart worden. Waar vroeger de Shrinkgarages stonden, ligt inmiddels een braakliggend terrein. De Shrink heeft een nieuw onderkomen gevonden in de Parijsstraat.

De meeste fakulteitskringen hebben hun eigen fakbars die uitgebaat worden door de studenten. Die zijn een essentieel onderdeel van de kringwerking en fungeren als ontmoetingsplaats voor studenten met dezelfde studie-interesses. Er worden regelmatig kringactiviteiten georganiseerd, gaande van kaas- en wijnavonden, optredens en profentapavonden tot schrijfavonden voor Amnesty International. Die activiteiten dragen bij tot de ruimere vorming en de verbreding van het interesseveld van de heddendaags student, van wie al te vaak beweerd wordt dat hij onverschillig is en slechts belust is op het behalen van een diploma.

Alma

Fakbars verschillen sterk van de traditionele kafes. Om te beginnen is de sfeer er totaal anders. Mensen uit de eigen kring baten de zaak zelf uit, tegen studentvriendelijke prijzen. De eventuele winst wordt terug in de stu-

dent geïnvesteerd door de organisatie van activiteiten. Het is dus een plaats waar studenten bij elkaar kunnen zijn in een sfeer die ze zelf creëren.

Daarom is het des te spijtiger dat de universitaire overheid haar houding ten opzichte van de fakbars veranderd heeft. Terwijl de universiteit vroeger erg positief stond tegenover de fakbars, voert de KU Leuven de laatste jaren een nieuw fakbarbeleid. Zo werden de vier grote fakbars die gehuust zijn in gebouwen die eigendom zijn van de KU Leuven, en die verhuurd werden voor een symbolische frank, al geruime tijd met sluiting bedreigd. Politika, L&W en het Huis der Rechten blijven voorlopig nog open, maar voor de Shrink is de dreiging werkelijkheid geworden.

De fakbar van de Psychologische Kring moest plaats maken voor een nieuw studentenrestaurant van Alma. Vorig jaar maakte Alma bekend dat ze haar pand in de Bondgenotenlaan zou gaan verkopen en dat Alma 1 zou verhuizen naar een

gebouw in de Tiensestraat waar toen nog de Shrink gelegen was. Omdat Alma 1 de Bondgenotenlaan dient te verlaten voor de start van academiejaar 1996-1997, moest er zo snel mogelijk met de bouw van het nieuwe restaurant begonnen kunnen worden. Daarom kreeg de Psychologische Kring bericht om de Shrink voor 1 april te sluiten. De geplande afbraakwerken konden anders onmogelijk voor het begin van het bouwverlof gedaan zijn.

Lawaai

Intussen zijn die afbraakwerken gebeurd en ligt er een gapend gat waar de vroegere Shrink stond. De mensen van de Psychologische Kring zijn, toen ze wisten dat ze hun fakbar moesten verlaten, onmiddellijk op zoek gegaan naar een nieuw gebouw. In eerste instantie klopten ze hiervoor bij de universiteit aan. Sinds de Raad voor Studentenvoorzieningen echter van mening is dat een fakbar niet tot de essentie van de kringwerking behoort, kan men voor een fakbar niet a priori op logistieke ondersteuning vanwege de KU Leuven rekenen. De universitaire overheid oppert dat er ook in het verleden nooit een beleid aangaande fakbars is geweest. Enkel leegstaande gebouwen, waar geen andere bestemming voor voorzien was, werden ter beschikking van studenten gesteld.

Volgens de KU Leuven behoren fakbars niet tot de missie van de universiteit. Bovendien zouden er voortdurend klachten over lawaaihinder zijn, en is er vaak 'overmatig' alcoholgebruik, en een ontoereikende brandveiligheid en hygiëne.

De argumenten van de universiteit

gaan slechts in zeer beperkte mate op. Er zijn inderdaad ooit problemen geweest met de brandveiligheid en de hygiëne van sommige fakbars, maar die zijn al geruime tijd opgelost. Hiervoor hebben de kringen, waaronder ook de Psychologische Kring, zware financiële inspanningen moeten leveren. Om vandalisme, nachtlawaai en overmatig drankgebruik tegen te gaan, hebben de fakbars een oerdlange erekode in het leven geroepen. Men probeert deze problemen op alle mogelijke manieren tegen te gaan. Dat kan niet gezegd worden van de studentenklubs, die vaak verantwoordelijk zijn voor een groot deel van de negatieve naam die de studenten in Leuven hebben.

Kermis

De Shrink kreeg van de KU Leuven dus geen gebouw ter beschikking en moest op de privémarkt verder zoeken. Er werd eerst in de buurt van de fakulteit gezocht, maar aangezien daar niets geschikt te vinden was, was men genoodzaakt verder weg een gebouw te zoeken. Nu heeft men dan uiteindelijk iets gevonden in de Parijsstraat 42. Het gaat om het huis waar momenteel dokter Utez woont. Aangezien de dokter pas deze maand verhuist, heeft men nog altijd geen contract kunnen tekenen. Volgens Gunter Boschmans van de Shrink kost het huis zeven miljoen. Hiervan moet men zes miljoen lenen. De Shrink heeft nog twee en een half miljoen in kas, waarvan men ongeveer anderhalf miljoen in de inrichting van de fakbar moet steken. Omdat er nog veel werk aan het huis is, zal de nieuwe Shrink waarschijnlijk niet voor begin november opengaan. Intussentijd

zullen de psychologen hun dorst ergens anders moeten lessen.

Niet alleen de mensen van de Shrink waren het slachtoffer van de verhuus van Alma 1. De afbraak van de Shrink, die midden in de eerste zittijd viel, stoorde een groot aantal studenten bij het blokken. Zo uitte een student uit de aangrenzende Maria-Theresiastraat zijn ongenoegen over de periode van de afbraak in een spotstende brief aan Alma: "Ik vind het schandalig dat onze allerbeste (?) Alma-man, die zijn geld en opbrengsten toch uit de studentenwereld haalt, dit toelaat." Men kan zich inderdaad de vraag stellen of het wel verantwoord is dat een sociaal studentenrestaurant als Alma zo'n verbouwingswerken laat uitvoeren tijdens de examenperiode.

Volgens Toon Martens, de directeur van Alma, had Alma geen andere keuze: "Toen wij de timing van de werken voor de ingebruikname uitzetten, was de konklusie dat wij met de ruwbouw moesten starten eind september-begin oktober 1994. De afbraak viel dus alleszins in de 1e of 2e zit. De volgende overweging was de komplikatie voor het verkeer ingevolge Leuven-Kermis in de eerste weken van september. De bouwsektor neemt vakantie in juli, zodat we automatisch in juni terecht kwamen om de timing te kunnen halen. Bovendien dienden we rekening te houden met de beschikbaarheid van de aannemer en een reserveperiode omdat men bij de afbraak nooit weet voor welke problemen men komt te staan." Het antwoord van Alma kan niet helemaal overtuigen. De reactie van de student overtuigt des te meer: "Nu ben ik wel gebuisd, dank u."

Peter Van Rompaey

DOEKJE VOOR HET TWEDE-ZITBLOEDEN PUKKELPOP IN LEUVEN

Dat hierboven is niet helemaal waar, maar toch een beetje. The Factory van Pukkelpopman Chokri Mahassine is namelijk van plan op een erg regelmatige basis in het Leuvense concerten te organiseren. Op het einde van het vorige academiejaar waagden de puistrockers zich al aan een try-out, nu is men klaar voor het serieuze werk. Met een beetje geluk kan u dus in oktober op een boogschuit van uw kot Urban Dance Squad en het (voorlopig) onbekende Green Day aanschouwen.

Het is alicht niet toevallig dat de Limburgse organisatoren Leuven uitkozen als hun toekomstige vaste steek. In de eerste plaats zit de perifere ligging van de eigen bronsgroene provincie daar misschien wel voor iets tussen. Het is wel zo dat je tegenwoordig overal wel genoeg volk kan trekken, toch klinkt Leuven de gemiddelde Vlaming natuurlijk bekender in de oren dan pakweg Houthalen-Hechteren. Hij weet het in elk geval beter liggen, en zal er dus ook makkelijker naar toe komen.

Een belangrijker argument om in deze universiteitsstad neer te strijken lijkt echter een zogenaamd 'gat in de markt'. Steden als Brussel en Gent zijn reeds jarenlang vertrouwde plaatsen

voor de bij-de-tijdse liefhebber van alternatieve rock en aanverwanten. In

Velo

vervolg van pag. 1
mers ook een Sensibiliserings- en Informatie Centrum (SIC) opgestart. Dit SIC wil in de eerste plaats de studenten meer betrekken bij hun persoonlijke mobiliteit. Aangezien de fietsenproblematiek enkel door een mentaliteitswijziging tegengaan kan worden aangepakt, is die betrokkenheid van de studenten essentieel. Het feit dat studenten via het SIC zullen gesensibiliseerd worden door andere studen-

Leuven is het — eveneens al jarenlang — hopen dat er genoeg entoesiastelingen zijn die zelf wat op poten zetten. Nu is daar het afgelopen jaar precies wel serieus verbetering in gekomen: Kerosene organiseerde meestal kleinschalige optredens in jeugdhuis Sojo. Radio Scorpio en Gonzo Circus waagden zich ook meermaals aan concertwerk, maar dan in de veel grotere Corso. En er bleek ook nog volk op af te komen.

Pitvrucht

Leuven lijkt dan ook 'rijp' te zijn voor een programmator die de budgetten kan ophoesten om in een gro-

ten, is hierbij een nieuwe strategie. Eerdere campagnes misten telkens een stuk geloofwaardigheid omdat ze opgezet werden voor en niet door studenten.

Rondjes

Het SIC wil naast het opzetten van dergelijke campagnes haar sensibiliserings- en informatiefunctie ook waarmaken rond een meer fundamentele benadering van de mobiliteitsproblematiek. Zo wil het SIC graag een globaal verkeersplan voor

tere zal als de Corso véene groepkes te laten spelen. Chokri Mahassine: "We hebben plannen voor concerten van een aantal groepen. Een viertal concerten voor de maand oktober staan reeds zo goed als vast. Ik kan nu alvast Urban Dance Squad en Green Day (een Amerikaans hardcore-kombo dat in eigen land erg groot aan het worden is, nvd) noemen. Wij gaan verder ook nog wat dance-acts naar hier halen. In december of januari gaan we dan alles evalueren, en aan de hand daarvan maken we een planning op."

Leuk, maar gaan de burens van de Corso daar mee kunnen lachen? Concerten zijn vrij lawaaierige aangelegenheden en het is nog niet zo lang

Leuven opstellen. De laatste jaren is het immers duidelijk geworden dat omzeggens alle mobiliteitsproblemen in het Leuvense samenhangen met de aanwezigheid van de auto in de stad. In een bredere en globale visie op de leefbaarheid van de stad wordt steeds meer duidelijk dat het langzaam verkeer en het openbaar vervoer bevorderd zullen moeten worden. Het SIC wil samenwerken met een aantal grote instellingen en bedrijven in de Leuvense binnenstad (KU Leuven, Stella, Boerenbond, ...) om dit probleem op een gekoördineerde manier te lijf te gaan.

geleden dat het Amerikaans Grosu in diezelfde zaal haar optreden wegens geluidsoverlast moest beëindigen met een zaalversterking die zowat op nul stond. Mahassine: "Dat kan je natuurlijk een beetje verhelpen. Ten eerste zullen onze concerten gedaan zijn rond tien uur, kwart na tien. Ten tweede gaan we niet overdrijven kwa volume. Het concert van Victims Family in de Corso bijvoorbeeld was gewoon oververdoend. In die zin denk ik dat wij minder schrik moeten hebben voor problemen."

Kris Jacobs

Daarnaast zal via het SIC ook ruimte ter beschikking gesteld worden van studenten om zelf aan hun fiets te sleutelen en zo op fietsendiefstal te ontmoedigen. Door de hoge financiële drempel van de Leuvense fietsenmakers en het gebrek aan materiaal en ruimte om zelf fietsen te herstellen, gaan immers heel wat studenten op strooptocht wanneer hun fiets defect is. Verder zal ook de nodige informatie verspreid worden rond het herstellen van fietsen en zullen reparatiekursussen ingericht worden. Ten slotte zal het SIC — in het kader van de ecologische dimensie van het project — ook het gebruik en het herbruikbaar maken van tweedehandsproducten ondersteunen. Het kringloopcentrum van het Spit zal Velo die kringloopproducten leveren. Via die mogelijkheid om goederen te hergebruiken, worden de studenten bewust gemaakt van de milieuproblematiek. Duurzame materialen worden niet langer verspild.

Via Sociale Raad en Milieuraad zullen binnen het SIC werkgroepen opgestart worden die de verschillende functies van het sensibiliserings- en informatiecentrum verder moeten uitwerken. Na een hele resem acties — waaronder een tiental fietsacties — maken de studenten op die manier werk van hun streven naar een andere mobiliteit en een leefbaardere stad.

Pieter Vandekerckhove
Geïnteresseerden zijn altijd welkom op het standje van Velo in de Hallen. Je kan er onder andere een prototype huurfiets en een fiets-fototentoonstelling bekijken. Geïnteresseerden in de werkgroepen van Velo kunnen contact opnemen met Milieuraad of Sociale Raad 016/22.95.41 (vragen naar Steven Neiryck).

Oproep

Op woensdag 9 november viert de fakulteit Letteren de twintigste verjaardag van haar Erasmushuis (het gebouw van de fakulteit). Omdat geen universiteit zonder studenten bestaat, worden deze gevraagd ook hun talenten tentoon te spreiden. Deze talenten gaan van muziek tot voordracht, en van kleinkunst tot schilderkunst. Alles is bespreekbaar. Deze kulturele manifestatie zal doorgaan op het terrein van de fakulteit, tussen 14 en 17.30uur.

Elke student Letteren (dus ook de eerstejaars) die zich geroepen voelt alleen of in groep iets naar voor te brengen, wordt verzocht contact op te nemen met Herbert Verreth: tel. 016/28.49.22 of thuis 016/22.07.40. Iedereen is welkom.

Gewonnen

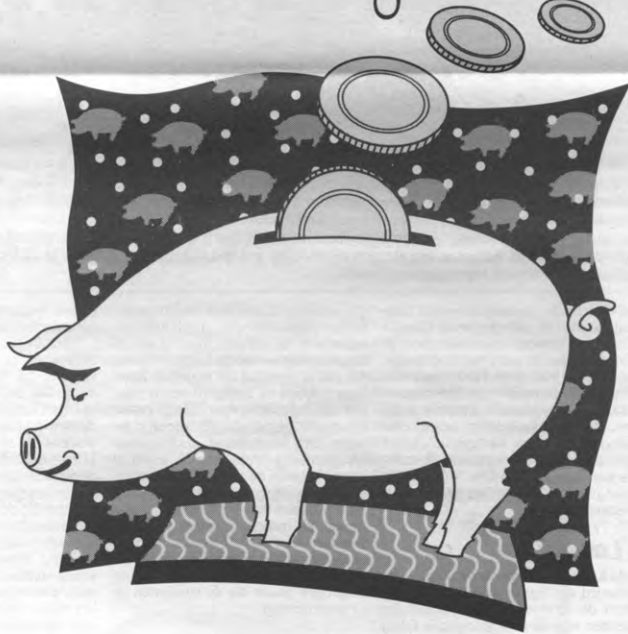
Eind vorig jaar heeft Sociale Raad een grote enquête gehouden bij bewoners van residenties om hun houding ten opzichte van inwonende verantwoordelijken (residenten) te onderzoeken. De resultaten van dit onderzoek zullen in de tweede Veto verschijnen. Voor de goede respondenten was er een aangename bijkomstigheid verbonden aan dit onderzoek.

Onder degenen die op de vragenlijst antwoordden heeft Sociale Raad immers een aantal begrenswaardige prijzen verloot. Winnen een CD-bon: De respondenten met nummer 701 of 919.

Winnen twee gratis filmtickets: De respondenten met nummer 709 of 1941.

De prijzen zijn verkrijgbaar op het bureau van Sociale Raad, 's Meiersstraat 5, iedere middag tussen 14.00 uur en 18.00uur.

E en aandeel dat een leven lang rendeert

ACCO is een coöperatief en geeft aan zijn aandeelhouders korting. Voor slechts 1.250 BEF ben je aandeelhouder van ACCO en dat je leven lang.

Het aandeel is immers geen lidkaart en hoeft dus niet elk jaar vernieuwd te worden. Met dit aandeel heb je meteen 15% korting op al je cursussen. Daarnaast geniet je eveneens 15% reductie op al je schrijfmateriaal, cursuspapier, labojassen en de overige 2.500 produkten van de papierhandel. Bovendien profiteer je van de speciale ACCO-acties in de boekhandel. Een ACCO-aandeel wordt dan ook terecht beschouwd als een noodzakelijk instrument voor de student. 87% van de huidige studenten is aandeelhouder. In zijn totaal telt ACCO momenteel 110.000 aandeelhouders. **En jij?**

TIENSESTRAAT 134 - 136 • 3000 LEUVEN

advertentie

De moeders van alle onthaal

De studenten van elke studierichting worden vertegenwoordigd door hun eigen fakulteitskring, waarvan het bestuur in handen ligt van het presidium. Binnen zo'n presidium heb je enerzijds de jaarverantwoordelijken en anderzijds de verschillende sektorverantwoordelijken. Deze laatste staan in voor zaken als de cursusdienst (zorgt voor een vlotte en vooral goedkope verspreiding van de cursussen) en het kringblad, hebben zitting binnen overkoepelende raden zoals Sport-, Kring-, Cultuur- of Sociale Raad of staan in voor onder andere ontspanning en fakbar.

Bovendien zetten de kringen elk jaar een onthaalwerking op voor de nieuwe studenten. Alles wat studenten absoluut behoren te weten, wordt hen tijdens onthaal-weekends of via rondleidingen en informatie-avonden allerhande tijdens de eerste week van het academiejaar, stevig ingeprent.

Als je wil weten wat jouw kring op poten gaat zetten, kijk dan linea recta in de onderstaande lijst.

EKONOMIKA onthult de geheimen van het studentenleven tijdens een onthaal-weekend in Bree (16 tot 18 september, bus voorzien vanuit Leuven, inschrijvingen en informatie: 016/28.57.88 of 28.57.84) en de verschrikkingen van de wiskunde tijdens

een wiskundewee (begin academiejaar, troost: de Ekonomikabar is open tijdens de pauzes). Verder zijn er een hoop onthaal-activiteiten, tussen 26 september en 25 oktober.

FARMACEUTIKA doet het dit jaar in het Ekstermest in Westouter (Poperingestraat 36). Voor drie dagen plezier (21 tot 23 september) betaal je 1000 frank, voor 17 september over te maken op rekeningnummer 001-1057743-34 met de vermelding "1e kan onthaaldagen". Met lakens, bestek en sportkledij word je op 21 september tussen 18 en 19 u in het station van Ieper verwacht. Verder is er op 26 september kursusdienst voor 1e kan in Farmaceutika's fakbar "De Gelule". Voor verdere vragen: Els Nerinckx, 052/33.25.88 (vanaf 12 september, best 's avonds).

Wie actief wil deelnemen aan de **KLIO**-werking, wordt uitgenodigd op het Brugse Klio-weekend van 19 en 20 september (domein de Koude Keuken (bij speelplein), 8200 St-Andries). Verder bombardeert Klio, de kring van oude geschiedenis, en klassieke talen Latijn en Grieks, de eerste week van het academiejaar meteen tot Klio-feestweek, met op maandag 26 september een heuse onthaalmiddag (14 u, ingang Centrale Bib, Ladeuzeplein) en onthaal-avond in de Potapouf (20 u).

Op 24 en 25 september laat **HISTORIA** zijn eerste kenners kennis met elkaar maken in de chirolokalen van Hoegaarden. Diezelfde 25 september is er om 20.30 u ook een Cocktail-

avond voorzien, in de Historia-permanentie (Blijde Inkomststraat, 11, eerste verdieping). Op 26 september worden de eerste kenners in de hal van de Centrale Bibliotheek verwelacht voor een rondleiding in Leuven.

LLK (De Leuvense Logopedische Kring) organiseert voor eerste en enige kan een onthaal op 26 september. Afspraak om 10.30 u aan de halen, Naamsstraat 22. Voor meer informatie kan je terecht bij Sanne Huy-

gens, preses (02/452.24.97) en Leen Lamber, vice-preses (016/58.03.88).

Het **MEDICA** debutanten-weekend vindt plaats op 24 en 25 september en kost 150 frank. Een brief met meer uitleg vind je bij de inschrijvingen in de hallen.

POLITIKA voorziet een eerste kandidaatdag in het kamphuis Moors-hof in Eigenbilzen, van 21 tot 23 september. 900 frank valt voor dit feestje te storten op rekeningnummer 230-0477806-04, voor 15 september. Voor vragen bel je naar Politika, 016/28.30.68.

De psychologen onder ons kunnen alvast reikhalzend uitkijken naar het onthaal-neurose dat de **PSYCHOLOGISCHE KRING** hen tijdens de eerste week van het jaar zal bezorgen.

WINA (Wiskunde, Natuurkunde en Informatika) zorgt zowel voor de

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal — 1 Moelijke omschrijving 2 Grootmoeder — Eiland — Van de wind afgekeerde zijde 3 Albanese munt — Wreedard 4 Zangnoot — Jaren 5 Persoonlijk gekleurde verhandeling — Bijbelse vrouw 6 Familied — Verdeelde staat 7 Bijbelse man — Pers. vnv. 8 Faam, roem — Puntig werktuig 9 Voedingsmiddel — Egyptische god — Franse badstad 10 Engel die de mens komt halen.

Vertikaal — 1 Grafmonument — Meubel 2 Vorderen — Griekse godin 3 Eveneens — Ierse mansnaam 4 Zangnoot — Bangerik, wezel 5 Turkse eretitel — Rivier 6 Roemen — Toiletgereedschap 7 Atoomdeeltje — Tin 8 Vod — Elektro-encefalogram 9 Lengtemaat — Hooggelegen plaats 10 Rivier — Fijngehakt stro.

Door Filip De Keukeleere

Zoekertjes

nieuwe Winezen van eerste kan (weekend: 21 tot 23 september, in Terbank of Hever) als voor die van eerste lic (weekend: 24 en 25 september, afspraak 24 september, 14 u, Cité). Voor meer informatie bel je naar Wina: 016/22.21.39.

Ook de andere kringen organiseren onthaal-activiteiten. Van hen krijg je meer informatie bij je inschrijving in de hallen of bij je thuis in de bus.

(ma)

- Cd's te koop: Cathedral: 'The Ethereal Mirror' 300 frank, Therion: 'Beyond Sancturum' 150 frank. Bij Veto, vragen naar Kris.
- Fred zeg: "Echte solidariteits reciproof: ik geef u 1000 frank en gij geeft mij 1000 frank."
- En toch heeft den Patrik een oogseke op Sas en een ik ben niet zat.
- Kleine, gele, donzige tommies gevraagd.
- Toch niet weer zo'n kulkens hé.
- Waarom zijn vrouwenkondooms zoveel duurder dan mannenkondooms? Verontwaardigde vrouwen, verenigt u!

ECO COPY
 Het "groene" copy-center van Leuven. Gerecycleerd en 100% chloorvrij papier. Thesissen - Cursussen - Folders. Formaat A5 tot A2. **ALLE** inbindingen, Plasticificeren tot A3. Snel - verzorgd - volledig afgewerkt.
CANON Kleurkopie 50 Fr. en minder. van 9 u. tot 22 u. doorlopend. zat. 10 u. tot 17 u. advertentie

Cum Laude

Student Service Shop

voor uw thesissen en ander didactisch materiaal

- gebruik van PC met printer inclusief deskundige begeleiding
- kopiëren
- faxen
- inbinden
- scannings (= verwerking van uw foto's en tekeningen)
- kleurenprints
- informatica-cursussen
- shop met diskettes, informaticaboeken ...

roept prutswerk een krachtig halt toe.

Cum Laude, Diestsestraat 261, 3000 Leuven, tel. 016 / 23 18 05.

AGENDA & VALVAS DOOR PETER VAN ROMPAEY

Alle gegevens voor agenda en valvas moeten ten laatste vrijdag voor verschijnen om 18.00 u op het redactieadres bezorgd worden. Vermeld duidelijk alle informatie (datum, uur, plaats en prijs).

VRIJDAG 19/08
 20.30 u KONCERT de Amsterdamse beiaardier Gideon Bodden brengt symfonische muziek, in beiaard universiteitsbibliotheek.

VRIJDAG 26/08
 20.30 u KONCERT de Leuvense beiaardier Luc Rombouts speelt 'muziek der sferen' nav het Mercatorjaar, in beiaard universiteitsbibliotheek.

MAANDAG 19/09
 20.00 u GESPREKSAVOND Kristendom en Socialisme: een sleutel voor de toekomst? Informatie- en gesprekscyclus in 3 avonden, in Elcker-ik, Kon. Albertlaan 2, Kessel-Lo, org. Opstaan.

ZATERDAG 20/08
 20.30 u KONCERT El Adoua, een Antwerps kwintet met muzikale wortels in Marokko speelt muziek die gebaseerd is op chabi en rai maar met duidelijke verwijzingen naar funk, rap en jazz, in Tuin Oratorienhof, Mechelsestraat 111, toeg. 100/150, org. CC Oratorienhof.

ZONDAG 28/08
 21.00 u KONCERT Stef Bos solo aan de piano in het kader van pianissimo, in Tuin Oratorienhof, Mechelsestraat 111, toeg. 250/300, org. csc vormingswerk.

MAANDAG 26/09
 20.00 u GESPREKSAVOND Kristendom en socialisme: een sleutel voor de toekomst? Informatie- en gesprekscyclus in 3 avonden, in Elcker-ik, Kon. Albertlaan 2, Kessel-Lo, org. Opstaan.

ZONDAG 21/08
 21.00 u KONCERT Bram Vermeulen alleen aan de piano in het kader van pianissimo, in Tuin Oratorienhof, Mechelsestraat 111, toeg. 250/300, org. csc vormingswerk.

MAANDAG 12/09
 20.00 u GESPREKSAVOND Kristendom en socialisme: een sleutel voor de toekomst? Informatie- en gesprekscyclus in 3 avonden, in Elcker-ik, Kon. Albertlaan 2, Kessel-Lo, org. Opstaan.

Burgemeester Vansina klapt uit de biecht "Ik heb hier negen maanden ruzie met mijn inwoners"

Alfred Vansina (CVP) is momenteel aan zijn achttiende jaar toe als burgemeester van Leuven. Bij de komende gemeenteraadsverkiezingen prijkt zijn naam onderaan op de lijst, als lijstduwer. "Ik wens niet — zoals sommigen dat doen — mijn verantwoordelijkheid te ontlopen. Als ik verkozen word als gemeenteraadslid, dan zal ik zetelen. Krijg ik meer voorkeurstemmen dan de jonge kandidaten vooraan dan word ik opnieuw burgemeester. Dat is klare taal en dat zal ik ook aan de kiezer zeggen."

(foto Rob Stevens)

Vóór zijn burgemeesterschap was Vansina onder andere schepen in Kessel-Lo, voorzitter van het OCMW en docent aan de industriële hogeschool. Hij typeert zichzelf graag als een man van daden, een harde werker. Op de dag van het interview was hij al vanaf kwart na zeven in de weer, eerst in de fusiegemeente Wilsede, daarna op het Leuvense stadhuis — waar hij ruim de tijd nam voor het interview. Later op de dag maakte hij zijn opwachting op de folkloristische meiboomplanting en 's avonds werd er opnieuw vergaderd. Hij spreekt met trots over zijn stad en gebouwen, waarin hij aan het begin van zijn ambtstermijn — zoals hij het zelf uitdrukt — "als het ware met een emmer moest rondlopen om de lekken in de daken op te vangen."

Vansina: «In Leuven lag duidelijk de opgave dat men iets moest doen aan het kunstpatrimonium van de stad. Twaalf jaar geleden werd het stadhuis gerestaureerd. De kerk van het Begijnhof is gerestaureerd, de werken aan de Sint-Pieterskerk gaan nog steeds door. We hebben het Augustinessenklooster hersteld, we zijn volop bezig met het verbouwen van de schouwburg. En er waren zoveel gebouwen in de stad die om onderhoud schreeuwden toen wij hier gekomen zijn. Binnenkort wordt het stadhuis weer schoongemaakt, want door de vervuiling in de stad is dat opnieuw nodig. Vandaar dat we ook het lussenplan hebben ingevoerd, zodat minder auto's door het stadscentrum passeren. Het zou toch zonde zijn om het kunstpatrimonium verder te laten aftakelen.»

Cuba

Veto: Op dat verkeersplan is er nochtans heel wat kritiek. Uiteindelijk gaat het niet erg ver: het verkeer wordt er helemaal niet door ingeperkt, het wordt alleen door andere straten geleid.

Vansina: «Er is nochtans vooral reactie van mensen die zeggen dat het plan te ver gaat. Zij vinden dat ze niet meer over de maximale vrijheid beschikken om zich te verplaatsen in hun stad. Als je alles in één keer wil doen, krijg je zoveel verzet dat je niets meer kan doen. Daarom gaan we systematisch tewerk.»

Veto: Maar is de enige echte oplossing niet het stimuleren van het openbaar vervoer, het fietsgebruik. Er is toch gesproken over kleine bussen die intensief door de stad zouden rijden?

Vansina: «Wij hebben aan De Lijn gevraagd om een nieuw plan te maken voor het gebruik van de bussen. Maar De Lijn blijft volhouden dat ze daar geen geld voor heeft. Ze stellen dat we minstens 'zoveel' parkeerplaatsen moeten afschaffen vooraleer ze nog iets willen doen. Je krijgt bijna de indruk dat ze altijd maar de wortel voor de ezel houden en zo de ezel in beweging trachten te houden.»

Veto: De Lijn moet beseffen dat ze haar busziesysteem moet aanpassen aan deze stad, zijnde een kunsthistorische kernstad die een autoluw systeem heeft doorgevoerd.

Veto: Maar het openbaar vervoer kan toch niet efficiënt werken zolang het gehinderd wordt door teveel auto's, en die blijven alleen weg als ze niet meer kunnen parkeren. De recente parkeerplaats onder het Ladeuzeplein bijvoorbeeld stimuleert toch alleen maar het verkeer in de stad?

Vansina: «Maar je moet een onderscheid maken tussen de stad en het centrum. Leuven is een stad waar alle straten als lansen gericht zijn op het centrum. De densiteit van het verkeer is dan ook logischerwijze het grootst waar al die straten samenkomen. En het is dit binnenste deel, binnen de oude stadswallen, dat wij autoluw willen maken. Maar het is evident dat de stad ook nog toegankelijk moet zijn voor mensen die oud zijn, voor gehandicapten, of voor mensen die omwille van het commerciële gebeuren noodzaak hebben hun wagen te gebruiken. Het is dus niet de bedoeling om overal binnen de ring de auto's weg te krijgen. Wij vinden dat mensen die bijvoorbeeld naar de schouwburg komen een speciaal gekleed zijn een parkeerplaats moeten hebben. Ik vind een ondergrondse parking op de rand van de oude stadswallen dus nog niet zo slecht. Je kan de mensen toch niet terugschroeven naar de periode dat ze zich met een kar of een paard of uitsluitend met fietsen moesten verplaatsen. Ik heb dit jaar het geluk gehad om Cuba te bezoeken, wel, dan kan je dat nog meemaken. Maar zover kan je het hier niet drijven, want dan krijg je de revolutie die Castro nu ook meemaakt.»

Veto: Komt u zelf met de fiets naar het werk?

Vansina: «Ik kom met de wagen naar mijn werk. Ik ben ooit verschillende keren met de fiets naar het stadhuis gekomen, maar u weet dat ik al vijf keer in het ziekenhuis opgenomen ben, ik heb ook een hartoperatie ondergaan. Ik moet dus wel wat voorzichtig zijn.»

Veto: Leuven wordt nu de hoofdstad van Vlaams-Brabant. Waarom was dat zo belangrijk voor u?

Vansina: «Ik was altijd al een fervent voorstander van de splitsing van de provincie. De situatie zoals ze vroeger was, was onhoudbaar. En Leuven is dan volgens mij de stad die de meeste elementen heeft om zich te verdedigen als nieuwe hoofdstad: een oude stad met een wereldberoemde universiteit, een belangrijk universitair ziekenhuis. Leuven was trouwens ooit de hoofdstad van het Groothertogdom Brabant.»

«En de stad heeft er natuurlijk voordelen bij, in de eerste plaats door een toenemende tewerkstelling van ambtenaren. Het is niet zonder reden dat men daar in Waals-Brabant voor vecht.»

Veto: Maar is er niet het gevaar dat Leuven overkomt wat Brussel nu meemaakt met de Europese Gemeenschap?

Vansina: «Het provinciaal gebouw komt niet in het centrum van de stad, maar aan de rand, waar nu nog treinsporen liggen. In de onmiddellijke omgeving van het station, dus. Iedereen kan met het openbaar vervoer komen. Het zou inderdaad een dwaasheid zijn moest men dat nieuwe gebouw in het centrum van Leuven inplanten.»

Veto: Maar zijn er werkelijk zoveel voordelen aan verbonden voor de gewone burger? Is het niet vooral een duur prestigeprojekt zoals bijvoorbeeld de evenementenhal in Haasrode?

Vansina: «Wel, laat ons wachten tot die er staat.»

Veto: Dat is nogal een vreemde redenering. Eens ze er staat is het te laat.

Vansina: «Ja maar, ik ga u anders niet kunnen overtuigen. Ik kan onderzoeken aanhalen waarin men aantooft wat de mogelijkheden zijn van een evenementenhal, maar daarmee kan ik u waarschijnlijk niet overtuigen. U zal waarschijnlijk alleen maar de concrete resultaten willen zien.»

Veto: Maar wat kan er dan concreet in gebeuren?

Vansina: «Zeker nu Leuven de hoofdstad zal zijn van een provincie zijn er een aantal commerciële activiteiten die nergens anders kunnen doorgaan. Tijdens de maand juli was er een kongres van de kring van reserve-officieren van heel West-Europa. Die mensen zijn naar Brussel uitgeweken om samen te kunnen vergaderen.»

Veto: Wat heeft dat te maken met de gewone inwoner, of met de studenten bijvoorbeeld? Waarom wordt dat geld niet gebruikt voor de minder-begode Leuvense burger? Het OCMW heeft toch een tekort?

Vansina: «Het programma van het OCMW wordt altijd uitgevoerd en wij hebben hen nooit een financiële beperking opgelegd.»

Veto: Maar er werd bijvoorbeeld wel een vluchtelingenstop doorgevoerd?

Vansina: «Is dat nu redelijk, dat een bevolking van een stad met in totaal 85 000 inwoners, dat die tien keer meer vluchtelingen moet opnemen dan normaal voorzien is? En dat andere gemeenten hen ook nog stimuleren om allemaal naar Leuven te gaan, omdat ze hier meer geld krijgen? Echte solidariteit betekent juist dat men alles niet alleen moet dragen. Net zoals men in Leuven vroeger in de binnenstad niet in staat was het kunstpatrimonium te restaureren omdat de mensen uit de deelgemeenten, die er wel van genoten, er niet mee voor betaalden.»

Veto: Daar hebt u het al over gehad.

Vansina: «Ja, maar ik haal dat nu aan als een voorbeeld van solidariteit.»

Veto: Maar wat is nu het belangrijkste. Duizend mensen die aan uw deur staan te kloppen voor onderdak of de restauratie van het stadhuis?

Vansina: «Wij zijn verplicht om een beleid te voeren voor zoveel mogelijk mensen. De — laat ons zeggen — 84 000 van de 85 000 die wensen dat Leuven zijn kunstpatrimonium onderhoudt, die nog ontzag en respect hebben voor het cultuurpatrimonium van een stad, mogen wij niet verwaarlozen.»

Veto: Om even terug te komen op Leuven als universiteitsstad: de relatie met de studenten is niet altijd optimaal. Vorig jaar was er bijvoorbeeld een betoging tegen het 'studentonvriendelijke beleid van de stad'. Hoe verklaart u die onvrede?

Vansina: «We zitten zowat in de tijd van de onvrede. Iedereen is wel ergens ontevreden om. Ik ben in Cuba en Brazilië en in andere ontwikkelingslanden geweest. Het verwondert mij steeds dat mensen die zoveel armoede kennen zo gelukkig kunnen zijn. Terwijl hier iedereen elk probleem zo toespist op zichzelf.»

Boerenbond

Veto: Ja, maar de studenten hebben toch wel concrete vragen. Zo stellen zij dat er wel geklaagd wordt over hun lawaai, maar dat in de zomer tijdens de tweede zitting grot, lawaaiërige activiteiten plaatsvinden als Marktrock of Leuven Kemis.

Vansina: «Ik zeg altijd: ik heb hier negen maanden ruzie met mijn inwoners omdat de studenten lawaai maken en ik heb hier twee maanden ambros met de studenten omdat de inwoners lawaai maken. Soms zeg ik erbij: omdat de inwoners revancheren. Maar er is toch wel een verschil tussen de studentenactiviteiten die over een heel jaar lopen en Marktrock dat drie dagen doorgaat.»

Veto: Kan de stad bijvoorbeeld geen zalen ter beschikking stellen op plaatsen waar weinig woonhuizen zijn?

Vansina: «De evenementenhal!»

Veto: Maar dat werd toch een plaats voor groot-schalige evenementen?

Vansina: «Maar die kan opgedeeld worden in kleinere zalen. Ik ben natuurlijk niet de beheerder van de zaal, maar ik heb er geen bezwaar tegen dat studenten daar kunnen komen.»

Veto: Zal dat niet onbetaalbaar zijn?

Vansina: «Dat is allemaal erg relatief. Ik heb ooit toestemming gegeven voor het afsluiten

van de Dekenstraat zodat twee Ekonomikoplegen elkaar konden trachten te overtroeven. Ik geloof dat de ene 260 000 frank gespendeerd heeft en de andere 300 000.»

Veto: Dat is dan spijtig. Maar wat met kleinere kringen en verenigingen?

Vansina: «Het is uiteindelijk ook niet de taak van de stad om op zoek te gaan naar danszalen. Wij geven gewoon de toelating.»

«Kijk, ik heb begrip voor de problemen van de studenten en ik vind de studenten zeer sympatisch, maar ik vind dat aan alles grenzen zijn. De rechten van iemand zijn begrensd op het ogenblik dat ze de rechten van iemand anders schaden. En in het verzoeken van die twee, daarin ligt mijn opdracht als burgemeester. En ik heb de indruk dat ik dat nog niet zo slecht gedaan heb, door het feit dat ik toch al 36 jaar verkozen ben in de politiek.»

Veto: Richt u uw beleid dan ook niet vooral op de stemgerechtigden?

Vansina: «Nee, ik voer een beleid voor iedereen die voor de stad inkomsten binnenbrengt.»

Veto: Voor degenen die kunnen betalen dus?

Vansina: «Dat is toch maar billijk? Zij betalen ervoor, dus hebben zij recht op de diensten van de stad. Ook studenten brengen geld binnen, en zij kunnen dan ook een beroep doen op diensten als brandweer en politie.»

Veto: Waar de studenten niet veel macht hebben, heeft de universiteit die zeker wel. Is het niet zo dat de stad zelden 'nee' zegt tegen de universiteit?

Vansina: «De stad heeft inderdaad heel veel te danken aan de universiteit. Ik vind het dan ook normaal dat de universiteit ons kan aanspreken om bepaalde problemen op te lossen.»

Veto: Maar blijkbaar worden hun wensen altijd ingewilligd, zelfs al gaat dat ten koste van bijvoorbeeld het milieu, denken we maar aan Vogelzang en het Termunckveld, waar de universiteit wil bouwen. Weigert de stad de universiteit ooit iets?

Vansina: «Zeker, dat gebeurt regelmatig. Maar dat komt natuurlijk niet in de pers. Het laatste voorbeeld dat ik ken is de vraag van Artois om in het centrum van de stad een zeer groot bureelgebouw te plaatsen. Want de Brouwerij is ook niet mis hé. De grootste werkgever in de stad is de universiteit, dan komt de Boerenbond en als derde Artois. Maar wij hebben dat dus geweigerd, dat kon niet.»

Veto: Maar de universiteit?

Vansina: «Wel, het nieuwe gebouw van economie zou oorspronkelijk groter zijn, men wilde nog een stuk van het stadspark inpalmen. Dat hebben we geweigerd, en er is samen naar een oplossing gezocht.»

Veto: Maar dat gebouw blijft toch wel een blunder. Het is een draak van een gebouw op een mooie plaats midden in de stad.

Vansina: «U weet dat smaken verschillen. Ik bekijk dat misschien meer vanuit mijn ingenieursopleiding. Ik vind het een zeer functioneel gebouw.»

Veto: Volgens uw tegenkandidaat minister Tobback is Leuven toch maar een 'sluimerende stad'. Enig commentaar?

Vansina: «Ach, het is gemakkelijk te zeggen dat men het beter zal doen. Laat ons maar afwachten. Ik ben een man van de daad, en ik heb heel veel tijd geïnvesteerd in deze stad.»